

EBA/GL/2015/10

22.09.2015

Ohjeet

talletusten vakuusjärjestelmien kannatusmaksujen laskentamenetelmiä varten

	Päivämäärä
<u>Alkuperäinen teksti:</u>	22.9.2015
<u>Korjaus:</u> kohta 58 ja liite 1 (kohta 21)	13.6.2016

Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet talletusten vakuusjärjestelmien kannatusmaksujen laskentamenetelmiä varten

Näiden ohjeiden asema

1. Tämä asiakirja sisältää ohjeita, jotka on annettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010¹ 16 artiklan nojalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.
2. Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen näkemys Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä tai siitä, miten unionin lainsäädäntöä on sovellettava tietyllä alalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen toimivaltaisten viranomaisten, joihin näitä ohjeita sovelletaan, on noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne tarpeen mukaan valvontakäytäntöihinsä (esim. muuttamalla lainsäädäntöään tai valvontamenettelyjään). Tämä koskee myös ohjeita, jotka on suunnattu ensisijaisesti laitoksille.

Raportointivaatimukset

3. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 22.11.2015, noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä syyt niiden noudattamatta jättämiseen. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, Euroopan pankkiviranomainen katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitukset lähetetään Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla olevalla lomakkeella sähköpostitse osoitteeseen compliance@eba.europa.eu. Viitteeksi merkitään "EBA/GL/2015/10". Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden tai suositusten noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta. Myös ohjeiden noudattamisen osalta tehtävistä muutoksista on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle.
4. Ilmoitukset julkaistaan Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

I luku – Aihe, kattavuus ja määritelmät

Aihe

5. Talletusten vakuusjärjestelmistä 16 päivänä huhtikuuta 2014 annettu uusi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, joka on direktiivin 94/19/EY ja sen myöhempien muutosten uudelleenlaadinta ja joka julkaistiin virallisessa lehdessä 12 päivänä kesäkuuta 2014 ². Direktiivi 2014/49/EU yhdenmukaistaa talletusten vakuusjärjestelmien rahoitusmekanismit ja määrää riskiperusteisten kannatusmaksujen keräämisestä. Direktiivin 2014/49/EU 13 artiklan mukaisesti talletusten vakuusjärjestelmien kannatusmaksut perustuvat suojattujen talletusten määrään ja kyseiseen jäsenen kohdistuvan riskin suuruuteen. Talletusten vakuusjärjestelmät voivat kehittää ja käyttää omia menetelmiään jäsentensä niille maksamien riskiperusteisten kannatusmaksujen laskemiseen. Toimivaltainen viranomaisena hyväksyy kunkin menetelmän yhteistyössä nimetyn viranomaisen kanssa. Hyväksytyt menetelmät ilmoitetaan EPV:lle.
6. Direktiivin 2014/49/EU 13 artiklan 2 kohdassa säädetään, että kannatusmaksujen laskeminen tapahtuu suhteessa jäsenten toimintariskiin ja siinä otetaan asianmukaisella tavalla huomioon eri liiketoimintamallien riskiprofiilit. Näissä menetelmissä voidaan myös ottaa huomioon taseen vastaavaa-puoli ja riski-indikaattorit, kuten omien varojen riittävyys, omaisuuserien laatu sekä maksuvalmius.
7. Nämä ohjeet täyttävät Euroopan pankkiviranomaiselle direktiivin 2014/49/EU 13 artiklan 3 kohdassa annetun toimeksiannon antaa talletusten vakuusjärjestelmiin maksettavien kannatusmaksujen laskemismenetelmiä koskevat täsmentävät ohjeet, jotka sisältävät erityisesti laskukaavan, yksittäiset indikaattorit, jäsenlaitosten riskiluokat, riskiluokille annettavien riskipainotusten ylärajat sekä muut tarpeelliset osatekijät.
8. Nämä ohjeet määrittelevät talletusten vakuusjärjestelmien kannatusmaksujärjestelmiä sääntelevät tavoitteet ja periaatteet. Ne tarjoavat myös ohjeistusta siihen, mitä yksittäisiä elementtejä tulee ottaa huomioon, kun kehitetään ja arvioidaan riskiperusteisten kannatusmaksujen laskemismenetelmiä siten, että jäsenvaltioiden kansallisten pankkisektoreiden ja eri liiketoimintamallien erityispiirteet tulevat asianmukaisesti huomioituiksi.

Määritelmät

9. Direktiivin 2014/49/EU 2 artiklassa tarkoitettujen määritelmien lisäksi näitä ohjeita sovellettaessa tarkoitetaan:

² Talletusten vakuusjärjestelmistä 16 päivänä huhtikuuta 2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149–178.

- a. 'talletusten vakuusjärjestelmän kannatusmaksujärjestelmällä' talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusjärjestelyä, jolla on oikeus kerätä jäsenlaitoksilta kannatusmaksuja etukäteen ja ylimääräisiä kannatusmaksuja jälkikäteen
- b. 'laskentamenetelmällä' menetelmää, jolla lasketaan jäsenlaitosten kannatusmaksut talletusten vakuusjärjestelmään
- c. 'jäsenlaitoksella' tietyn talletusten vakuusjärjestelmän jäsenenä olevaa asetuksen (EU) No 575/2013³ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta
- d. 'vuosittaisella tavoitetasolla' sitä kannatusmaksujen summaa, jonka talletusten vakuusjärjestelmä suunnittelee keräävänsä jäsenlaitoksiltaan tietyn vuoden aikana
- e. 'vakavaraisuuden arvioinnilla' direktiivin 2013/36/EU⁴ 97 artiklan mukaista prosessia, joka on kuvattu täsmällisemmin EPV:n direktiivin 2013/36/EU 107 artiklan mukaisesti laadituissa vakavaraisuuden arvioinnin yhteisiä menettelyjä ja menetelmiä koskevissa ohjeissa.

Lyhenteet:

- a. DGS – talletusten vakuusjärjestelmä (*deposit guarantee scheme*);
- b. IPS – laitosten suojajärjestelmä (*institutional protection scheme*).

Kattavuus ja soveltamistaso

10. Nämä ohjeet on osoitettu toimivaltaisille viranomaisille ja nimetyille viranomaisille, jotka on määritelty direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1, 17 ja 18 kohdissa.
11. Toimivaltaisten viranomaisten ja nimettyjen viranomaisten tulee varmistaa, että näitä ohjeita käytetään talletusten vakuusjärjestelmissä, kun kehitetään menetelmiä jäsenten riskiperusteisten kannatusmaksujen laskemiseen, sekä silloin, kun laskentamenetelmiä hyväksytään direktiivin 2014/49/EU 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
12. Jos toimivaltaiset viranomaiset tai nimetyt viranomaiset ovat vastuussa laskentamenetelmän kehittämisestä, niiden tulee noudattaa näiden ohjeiden säännöksiä.
13. Laskentamenetelmien tulee olla sovellettavissa sekä etukäteen kerättäviin kannatusmaksuihin että ylimääräisiin jälkikäteen kerättäviin kannatusmaksuihin. Jälkikäteen kerättävät kannatusmaksut tulee näin ollen laskea saman riskiluokituksen perusteella kuin mihin edellinen vuosittainen etukäteiskannatusmaksun määrittely on perustunut.
14. Talletusten vakuusmaksujärjestelmien tulee hakea hyväksyntä toimivaltaiselta viranomaiselta ennen laskentamenetelmän käyttöön ottamista. Talletusten vakuusjärjestelmien tulee uusia

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta, ETA:n kannalta merkityksellinen teksti, EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338.

toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntä toimivaltaisen viranomaisen määräämin väliajoin ja aina ennen kuin jo hyväksytyyn laskentamenetelmään tehdään olennaisia muutoksia. Muista kuin olennaisista muutoksista tulee ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille vuosittain.

15. Direktiivin 2014/49/EU 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on tarkistettava, että pääkonttoriaan unionin ulkopuolella pitävillä luottolaitoksilla, jotka perustavat sivukonttorin kyseisen jäsenvaltion alueelle, on direktiivissä 2014/49/EU säädettyä vastaava suoja. Jos suoja ei ole vastaava, jäsenvaltio voi direktiivin 2013/36/EU 47 artiklan 1 kohdan alaisena määrätä, että sivukonttoreiden on liityttävä jäsenvaltion alueella toimivaan talletusten vakuusjärjestelmään. Joka tapauksessa talletusten vakuusjärjestelmiä sitovat velvollisuudet kerätä riskiperusteisia kannatusmaksuja jäseniltään direktiivin 2014/49/EU 10 ja 13 artiklan mukaisesti.
16. Direktiivin 2013/36/EU 47 artiklan mukaisesti kolmannen valtion luottolaitoksen sivukonttorin vakavaraisuusvaatimukset valvonta kuuluvat jäsenvaltioiden vastuulle. Useat näissä ohjeissa annetut riskipainotusmittarit eivät ole sovellettavissa näiden sivukonttoreiden arviointiin, ja sen vuoksi on sopivaa antaa jäsenvaltioille valta määritellä näiden sivukonttoreiden riskipainotus yhdenmukaisella tavalla kansallisen lain tarjoamia mahdollisuuksia käyttäen. Siksi kolmansien valtioiden luottolaitosten sivukonttorit eivät kuulu näiden ohjeiden soveltamisalaan.

II luku – Ohjeet talletusten vakuusjärjestelmien kannatusmaksujen laskentamenetelmien kehittämiseen

Osa I – Talletusten vakuusjärjestelmien kannatusmaksujärjestelmien tavoitteet

17. Kannatusmaksujärjestelmien tulee

- a. varmistaa, että talletusten vakuusjärjestelmien rahoittamisen kuluista vastaavat periaatteessa luottolaitokset itse, ja että talletusten vakuusjärjestelmien rahoituskapasiteetti on oikeassa suhteessa niiden sitoumuksiin nähden
- b. varmistaa, että tavoitetaso saavutetaan direktiivin 2014/49/EU 10 artiklassa määritellyn alkuvaiheen aikana
- c. auttaa hillitsemään luottolaitosten liiallista riskinottoa keräämällä korkeampia kannatusmaksuja riskialttiimmilta laitoksilta; tämän pitäisi myös varmistaa, että maksukyvyttömyyteen ajautuneet laitokset ovat osallistuneet maksuihin riittävästi jo etukäteen.

Osa II – Laskentamenetelmien kehittämisperiaatteita

18. Talletusten vakuusjärjestelmien, toimivaltaisten viranomaisten ja nimettyjen viranomaisten tulee kehittäessään tai hyväksyessään talletusten vakuusjärjestelmien kannatusmaksujen laskentamenetelmiä noudattaa seuraavissa kappaleissa luetteloituja periaatteita.

Periaate 1: laskentamenetelmän tulee kuvastaa jäsenen osallistumisesta johtuvia talletusten vakuusjärjestelmälle aiheutuvia lisääntyneitä sitoumuksia niin hyvin kuin mahdollista

19. Jokaisen jäsenlaitoksen kannatusmaksun tulee niin hyvin kuin mahdollista kuvastaa

- laitoksen kaatumisen todennäköisyyttä (ts. onko laitos lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytystä ja kriisinratkaisua koskevan direktiivin 2014/59/EU⁵ 32 artiklan tarkoittamassa merkityksessä (direktiivi 2014/59/EU)
- mahdollisia talletusten vakuusjärjestelmän interventiosta johtuvia nettoperusteisia tappioita mahdollisten kaatuneen laitoksen konkurssipesästä saatujen maksujen jälkeen.

Periaate 2: laskentamenetelmien tulee sopia yhteen direktiivissä 2014/49/EU esitetyn alkuvaiheen kanssa

20. Direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 2 kohdassa esitetty tavoitetason saavuttamisen alkuvaihe voi olla korkeintaan 10 vuotta. Sitä voidaan jatkaa 4 vuodella, jos suoritettujen maksujen kokonaismäärä on ylittänyt 0,8 prosenttia suojattujen talletusten määrästä. Tällä aikavälillä kannatusmaksujen tulisi jakautua tavoitetason saavuttamiseen saakka mahdollisimman tasaisesti, mutta kuitenkin siten, että suhdannevaihe ja myötäsykliset vaikutukset, joita kannatusmaksuilla voi olla jäsenlaitosten taloudelliseen asemaan, otetaan asianmukaisesti huomioon.

21. Joka tapauksessa direktiivi 2014/49/EU ei estä jäsenvaltioita asettamasta korkeampaa tavoitetasoa tai säätämästä, että talletusten vakuusjärjestelmä voi vaatia jäsenlaitoksia maksamaan etukäteisiä kannatusmaksuja senkin jälkeen, kun tavoitetaso on saavutettu, jotta täytetään 17 kohdan c kohdassa mainittu tavoite.

Periaate 3: talletusten vakuusjärjestelmille tehtyjen kannatusmaksujen tuottamien kannustimien tulee olla toiminnan vakavaraisuusvaatimusten kanssa yhdenmukaisia

22. Moraalikadon pienentämiseksi talletusten vakuusjärjestelmien kannatusmaksujärjestelmien tarjoamien kannustimien tulee olla toiminnan vakavaraisuusvaatimusten kanssa yhteensopivia (ts. pääoma- ja likviditeettivaatimusten on vastattava jäsenlaitoksen riskiä).

23. Erityisesti, jos laskentamenetelmiä kehitetään ja kalibroidaan tilastollisten ja ekonometristen työkalujen avulla, tulee jäsenlaitosten riskiä koskevan metodologian lopputuloksen olla yhteneväinen laitoksiin sovellettavien toiminnan vakavaraisuusvaatimusten kanssa.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä, EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190–348.

Periaate 4: laskentamenetelmien tulee ottaa huomioon pankkisektorin erityispiirteet siinä jäsenvaltiossa, johon talletusten vakuusjärjestelmä perustetaan, ja niiden tulee olla yhteensopivia jäsenvaltion sääntelyjärjestelmän sekä kirjanpito- ja raportointikäytäntöjen kanssa

24. Laskentamenetelmien tulee olla jäsenvaltion pankkisektorin rakenteen kanssa yhteensopivia. Tämän vuoksi talletusten vakuusjärjestelmien, jotka perustetaan jäsenvaltioihin, joissa on suuri määrä heterogeenisiä laitoksia, tulee kehittää edistyneemmät laskentamenetelmät, joissa käytetään riittävän suurta määrää riskiluokkia (tai liukuvan asteikon lähestymistapaa), jotta laitokset pystytään erittelemään asiaan kuuluvalla tavalla niiden riskiprofiilien perusteella. Talletusten vakuusjärjestelmät, jotka perustetaan jäsenvaltioihin, joissa on homogeenisempi pankkisektori, käyttävät yksinkertaisempia laskentamenetelmiä. Joka tapauksessa laskemista varten valittujen riski-indikaattoreiden tulee olla sellaisia, että ne kuvaavat riittävän tarkasti laitosten riskiprofiileja ja ottavat samalla asianmukaisesti huomioon niiden liiketoimintamallit.

Periaate 5: kannatusmaksujen laskemista koskevien sääntöjen on oltava puolueettomia ja läpinäkyviä

25. Riskiperusteisten kannatusmaksujärjestelmien on oltava puolueettomia ja varmistettava, että talletuksia ottavat laitokset, joilla on samoja piirteitä (koskien erityisesti niiden riskejä, asemaa järjestelmässä ja liiketoimintamallia) luokitellaan samalla tavalla.

26. Talletusten vakuusjärjestelmien kannatusmaksujärjestelmien on oltava läpinäkyviä, ymmärrettäviä ja hyvin selitettyjä. Vähintäänkin kannatusmaksujen laskemisen perusteiden ja kriteerien on oltava läpinäkyviä jäsenlaitoksille. Läpinäkyvyys auttaa jäsenlaitosta ymmärtämään riskiperusteisten kannatusmaksujen käytön ja tekee järjestelmästä jäsenlaitosten näkökulmasta ennustettavan.

Periaate 6: kannatusmaksujen laskemiseen tarvittavien tietojen ei pidä aiheuttaa liiallista lisäraportoinnin tarvetta

27. Talletusten vakuusjärjestelmän kannatusmaksujen laskemisessa tulee käyttää hyödyksi mahdollisimman pitkälti tietoja, jotka ovat jo valmiiksi saatavilla tai joita jäsenlaitokset toimittavat toimivaltaisille viranomaisille osana ilmoitusvelvollisuuksiaan. Tietojenkeruu tulee järjestää tasapainoisesti siten, että saadaan tarvittavat tiedot kannatusmaksujen laskemiseen, mutta vältetään tekemästä perusteettomia raskaita tietopyyntöjä jäsenlaitoksille.

28. Talletusten vakuusjärjestelmien tulee pyytää tietoja, joita ei jo entuudestaan ilmoiteta säännöllisesti, ainoastaan, jos sellaisia tietoja tarvitaan sen määrittämiseksi, millaisen riskin jäsenlaitokset muodostavat talletusten vakuusjärjestelmälle.

29. Tapauksissa, joissa talletusten vakuusjärjestelmä ei kerää tietoja suoraan jäsenlaitoksilta, vaan saa tiedot toimivaltaiselta viranomaiselta, tulee olla voimassa joko niitä koskevat säännökset tai muodolliset järjestelyt, jotta tarvittavat tiedot kannatusmaksujen hallinnoimista varten kerätään ja välitetään oikea-aikaisesti.

Periaate 7: luottamuksellisia tietoja on suojattava

30. Talletusten vakuusjärjestelmien tulee pitää salassa tiedot, joita käytetään kannatusmaksujen laskemiseen, elleivät ne muutoin ole julkisia. Talletusten vakuusjärjestelmien on kuitenkin julkistettava vähintäänkin kuvaus laskentamenetelmästä sekä laskukaavan parametrit, kuten riski-indikaattorit, mutta ei välttämättä niiden painotuksia. Sitä vastoin riskiluokituksen tulokset ja sen osatekijät kunkin laitoksen osalta kerrotaan ainoastaan kyseiselle laitokselle, ei julkisesti.

Periaate 8: laskentamenetelmien tulee sopia yhteen asiaan liittyvien historiatietojen kanssa

31. Jos talletusten vakuusjärjestelmällä on mahdollisuus käyttää asiaan liittyviä historiatietoja, sen tulisi käyttää näitä tietoja kalibroidessaan ja uudelleen kalibroidessaan laskentamenetelmän parametreja. Tätä tarkoitusta varten käytetyt historiatiedot voivat pitää sisällään seuraavia tietoja: (i) tietoja laitosten maksukyvyttömyyksistä ja tapahtumista, joissa laitos on ollut vähällä ajautua maksukyvyttömyyteen, mutta sen maksukyvyttömyys on vältetty julkisten viranomaisten toimilla, tai muista tapahtumista, joissa jäsenlaitosten muodostamat riskit talletusten vakuusjärjestelmälle ovat materialisoituneet; ja (ii) tietoja talletusten vakuusjärjestelmän takaisinperintäasteesta tällaisissa tilanteissa.

32. Laskentamenetelmiin on tehtävä asiaankuuluvia korjauksia siinä tapauksessa, että sääntely tai laitokset muuttuvat (esimerkiksi muutos sääntömääräisissä vähimmäispääomavaatimuksissa).

33. Ennen kuin näitä ohjeita tarkastellaan uudelleen vuonna 2017, toimivaltaisten viranomaisten on verrattava laskentamenetelmien käytöstä saatuja tuloksia vakavaraisuuden arviointiprosessissa suoritettuun riskiarviointiinsa. Tämä vertailu on tehtävä kokonaisvaltaisella tavalla (esimerkiksi otoksia käyttämällä). Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle vertailun kokonaisvaltaiset tulokset ja havaitut poikkeavuudet.

Osa III – Laskentamenetelmien pakolliset elementit

34. Jokaisen talletusten vakuusjärjestelmien riskiperusteisen kannatusmaksun laskentamenetelmän olennaisiin elementteihin tulee kuulua seuraavat tekijät: (i) laskukaava; (ii) kokonaisriskipainotusten kynnyсарvot; (iii) riskiluokat ja keskeiset riski-indikaattorit. Näitä elementtejä kuvaillaan seuraavissa kappaleissa.

Elementti 1. Laskukaava

35. Yksittäisen jäsenlaitoksen vuosittaiset talletusten vakuusjärjestelmän kannatusmaksut tulee laskea käyttämällä alla olevaa laskukaavaa.

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

Jossa:

C_i	=	Jäsenlaitoksen 'i' vuosittainen kannatusmaksu (<i>contribution</i>)
CR	=	Kannatusmaksukerroin (sama kaikille jäsenlaitoksille tietyntä vuotena) (<i>contribution rate</i>)

ARW_i	=	Jäsenlaitoksen 'i' kokonaisriskipainotus (<i>aggregate risk weight</i>)
CD_i	=	Jäsenlaitoksen 'i' suojatut talletukset (<i>covered deposits</i>)
μ	=	Mukautuskerroin (sama kaikille laitoksille tietyinä vuotena)

(a) Kannatusmaksukerroin (CR)

36. Kannatusmaksukerroin on se osuus, joka jäsenlaitoksen, jonka kokonaisriskipainotus (ARW) on 100 % (ts. oletetaan että ei ole lainkaan riskiporrastusta), tulee maksaa saavuttaakseen vuosittaisen tavoitetason. Alkuvaiheen aikana kannatusmaksukertoimen kalibroinnin tulee varmistaa, että tavoitetaso saavutetaan ja että vuosittaiset kannatusmaksut jakautuvat ajallisesti mahdollisimman tasaisesti.
37. Vuosittaisen tavoitetason tulisi olla vähintään taso, joka saadaan jakamalla talletusten vakuusjärjestelmän tavoitetason saavuttamiseen vielä tarvitsemat rahavarat jäljellä olevalla alkuvaiheen aikana (vuosina ilmaistuna). Tällä kaavalla ei kuitenkaan rajoiteta jäsenvaltioiden harkintavallassa olevaa mahdollisuutta säätää siitä, että talletusten vakuusjärjestelmät jatkavat etukäteisten kannatusmaksujen keräämistä vielä tavoitetason saavuttamisen jälkeenkään.
38. Direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti, kun määritetään tavoitetaso, talletusten vakuusjärjestelmän tai toimivaltaisen viranomaisen on otettava myös huomioon suhdannevaihe ja myötäsykliset vaikutukset, joita kannatusmaksuilla voi olla jäsenlaitosten taloudelliseen asemaan. Suhdannetasoitus, joka saavutetaan suurentamalla tai pienentämällä vuosittaista tavoitetasoa, pitäisi ottaa käyttöön, jotta vältetään liian suurten kannatusmaksujen keräämiseltä talouden laskusuhdanteen aikana ja jotta talletusten vakuusjärjestelmien varoja voidaan kerryttää nopeammin talouden noususuhdanteiden aikana. Suhdannetasoituksessa tulee ottaa huomioon asianmukaisten nimettyjen makrovakuusviranomaisten tekemät riskianalyysit ja senhetkiset talouden olosuhteet sekä keskipitkän aikavälin näkymät, sillä pysyvätkään taloudelliset vaikeudet eivät välttämättä oikeuta alhaisia kannatusmaksuja loputtomiin. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat hyväksyneet oman riskiperustaisen menetelmän direktiivin 2014/49/EY 13 artiklan 2 kohdan nojalla, voivat vaatia muutoksia laskentamenetelmään, jotta se vastaisi menetelmän alkuperäisen hyväksynnän jälkeisiä suhdannevaihteluita oikealla tavalla. Suhdannetasoituksessa voidaan myös ottaa huomioon suojatun talletuspohjan odotettavissa oleva kehitys.
39. Kannatusmaksukertoimen tulee olla talletusten vakuusjärjestelmän vuosittain määrittelemä siten, että vuosittainen tavoitetaso jaetaan kaikkien sen jäsenlaitosten suojattujen talletusten määrällä.
40. Jos kannatusmaksuja koskevien pyyntöjen jälkeen joihinkin laitoksiin liittyviin tietoihin tarvitaan päivityksiä (esimerkiksi kirjanpidon virheiden korjaamista varten), talletusten vakuusjärjestelmän tulee pystyä lykkäämään tasoitusta seuraavaan kannatusmaksupyynnöön saakka.

Laatikko 1 – Esimerkki: Suojattujen talletusten (CD) määrän muutosten vaikutukset tavoitetasoon, vuosittaiseen tavoitetasoon ja kannatusmaksukertoimeen (CR)

Seuraavassa taulukossa esitetään kaikkien yksittäiseen talletusten vakuusjärjestelmään liittyvien jäsenlaitosten suojattujen talletusten summien muutokset neljän peräkkäisen vuoden aikana. Siinä näkyvät vastaavat talletusten vakuusjärjestelmän varojen tavoitetasot, jotka on laskettu nykyisten suojattujen talletusten summien perusteella.

Vuosi	Suojatut talletukset (CD) (miljoonaa euroa)	Tavoitetaso (CD x 0,8 %) (miljoonaa euroa)
Vuosi 20X1	1 000 000	8 000
Vuosi 20X2	1 200 000	9 600
Vuosi 20X3	1 300 000	10 400
Vuosi 20X4	1 100 000	8 800

Vuosittainen tavoitetaso ja kannatusmaksukerroin (CR) jokaiselle vuodelle tulee laskea alla kuvatulla tavalla seuraavien oletusten mukaisesti:

- vuonna 20X1 talletusten vakuusjärjestelmä aloittaa etukäteisten kannatusmaksujen keräämisen jäsenlaitokseltaan tavoitteenaan saavuttaa tavoitetaso 10 vuoden aikana
- kannatusmaksujen on jakauduttava 10 vuoden ajalle mahdollisimman tasaisesti
- kunakin vuonna talletusten vakuusjärjestelmän keräämien kannatusmaksujen on oltava yhtä suuret kuin sille vuodelle määritetty tavoitetaso.

Vuosi 20X1

Vuosittainen tavoitetaso₁ = 1/10 x tavoitetaso₁ = 1/10 x 8 000 € = 800 €

CR₁ = vuosittainen tavoitetaso₁/CD₁ = 800 €/1 000 000 € = 0,00080 = 0,080 %

Vuoden 20X1 lopussa talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevien varojen määrä on 800 €.

Vuosi 20X2

Vuosittainen tavoitetaso₂ = 1/9 x (tavoitetaso₂ – talletusten vakuusjärjestelmässä jo käytettävissä olevat varat) =

= 1/9 x (9 600 € – 800 €) = 8 800 €/9 = 978 €

CR₂ = vuosittainen tavoitetaso₂/CD₂ = 978 €/1 200 000 € = 0,00081 = 0,081 %

Vuoden 20X2 lopussa talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevien varojen määrä on 1 778 € (= 800€ + 978 €)

Vuosi 20X3

Vuosittainen tavoitetaso₃ = 1/8 x (tavoitetaso₃ – talletusten vakuusjärjestelmässä jo käytettävissä olevat varat) =

= 1/8 x (10 400 € – 1 778 €) = 8 622 €/8 = 1 078 €

CR₃ = vuosittainen tavoitetaso₃/CD₃ = 1 078 €/1 300 000 € = 0,00083 = 0,083 %

Vuoden 20X3 lopussa talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevien varojen määrä on 2 856 € (= 1 778 € + 1 078 €)

Vuosi 20X4

Vuosittainen tavoitetaso₄ = 1/7 x (tavoitetaso₄ – talletusten vakuusjärjestelmässä jo käytettävissä olevat varat) =

$$= 1/7 \times (8\,800 \text{ €} - 2\,856 \text{ €}) = 5\,944 \text{ €} / 7 = 849 \text{ €}$$

$$CR_4 = \text{vuosittainen tavoitetaso}_4 / CD_4 = 849 \text{ €} / 1\,000\,000 \text{ €} = 0,00077 = 0,077\%$$

Vuoden 20X4 lopussa talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevien varojen määrä on 3 705 € (= 2 856 € + 849 €)

(b) Kokonaisriskipainotus (ARW)

41. Jäsenlaitoksen 'i' kokonaisriskipainotus (ARW_i) pitää määrittää kyseisen laitoksen kokonaisriskiarvon (aggregate risk score, ARS_i) perusteella.
42. ARS_i lasketaan lisäämällä toisiinsa kaikki yksittäisten indikaattorien riskiarvot, jotka on kerrottu soveltuvien indikaattoripainotusten mukaan. ARS_i:n laskemiseen ja ARW_i:n määrittämiseen jäsenlaitokselle sen ARS_i:n perusteella on kaksi menetelmää, joita kutsutaan "koriperustaiseksi" menetelmäksi ja "liukuvan asteikon" menetelmäksi. Menetelmät on selitetty yksityiskohtaisemmin Liitteessä 1. Talletusten vakuusjärjestelmän tulee valita laskentamenetelmä ottamalla huomioon kansallisen pankkisektorin erityispiirteet ja laitosten keskinäisen heterogeenisyyden aste.

(c) Mukautuskerroin (μ)

43. Direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevien varojen on saavutettava vähintään direktiivissä 2014/49/EU määritetty tavoitetaso 10 vuoden aikana. Kohdassa 20 esitetyn periaatteen mukaisesti kannatusmaksujen tulisi jakautua ajallisesti mahdollisimman tasaisesti siihen saakka, kunnes tavoitetaso on saavutettu, ottaen kuitenkin asianmukaisesti huomioon suhdannevaiheen ja myötäsykliset vaikutukset, joita kannatusmaksuilla on laitoksen taloudelliseen asemaan.
44. Jos vuosittaisten kaikilta jäsenlaitoksilta kerättyjen kannatusmaksujen kokonaissumma perustuu ainoastaan suojattuihin talletuksiin (CD_i), kokonaisriskipainotukseen (ARW_i) ja kiinteään kannatusmaksukertoimeen (CR), kannatusmaksujen kokonaissumma voi yksittäisenä vuotena olla korkeampi tai matalampi kuin sille vuodelle määritetty vuosittainen tavoitetaso. Tämän poikkeaman korjaamiseksi tulee käyttää mukautuskerrointa (μ). Kertoimen tulee mukauttaa kannatusmaksujen (C) kokonaissummaa siten, että vuosittainen tavoitetaso saavutetaan, jos kannatusmaksujen kokonaissumma olisi muussa tapauksessa liian korkea tai matala.

Laatikko 2 – Esimerkki laskukaavan soveltamisesta

Havainnollisuuden vuoksi tässä esimerkissä laskelmat on tehty jäsenvaltiolle A vuonna 2X01. Jäsenvaltiossa on vain kolme luottolaitosta ja yksi talletusten vakuusjärjestelmä, ja talletusten vakuusjärjestelmän suojaamien talletusten summa on 1 500 000 euroa. Oletetaan, että vuosi 2X01 on ensimmäinen vuosi, jolloin talletusten vakuusjärjestelmä jäsenvaltiossa A aloittaa

etukäteisten kannatusmaksujen keräämisen talletuksia vastaanottavilta laitoksilta saavuttaakseen 10 vuodessa (eli vuoteen 2X11 mennessä) tavoitetason, joka on 0,8 % suojatuista talletuksista. Tämän vuoksi, jotta täytetään vaatimus kannatusmaksujen jakautumisesta mahdollisimman tasaisesti, vuosittaisen tavoitetason, joka on jäsenvaltion A kaikilta laitoksilta keräämä vuosittaisten kannatusmaksujen (C) kokonaismäärä vuonna 2X01, tulee olla noin 1/10 tavoitetasosta. Tässä tapauksessa kannatusmaksukerroin (CR) on 0,0008 ($CR = 1/10 \times 0,8 \%$). Vuoden 2X01 kannatusmaksujen kokonaissumma tulee laskea seuraavalla tavalla: $C = 1\,500\,000 \text{ €} \times (0,0008) = 1\,200 \text{ €}$.

Alla olevassa taulukossa näkyy suojattujen talletusten kokonaismäärän ja niitä koskevien riskimukauttamattomien kannatusmaksujen jakautuminen jäsenvaltion A laitoksissa vuonna 2X01.-

Riskimukauttamattomat kannatusmaksut jäsenvaltiossa A vuonna 2X01

Laitos	Suojatut talletukset (euroa)	Riskimukauttamattomat talletukset (euroa)
Laitos 1	200,000	160 (= 200,000 × 0.0008)
Laitos 2	400,000	320 (= 400,000 × 0.0008)
Laitos 3	900,000	720 (= 900,000 × 0.0008)
Yhteensä	1,500,000	1,200 (= 1,500,000 × 0.0008)

Jäsenvaltiossa A käyttöön otettu riskiperusteisten kannatusmaksujen laskentamenetelmä perustuu neljään riskiluokkaan, joista jokaiselle on määritetty oma kokonaisriskipainotus (ARW) seuraavalla tavalla: 75 % laitokselle, jolla on matalin riskiprofiili, 100 % laitoksille, joilla on keskimääräinen riskiprofiili, 120 % kohonneen riskin laitoksille ja 150 % kaikkein suurimman riskin laitoksille.

Seuraavaa kaavaa käytetään vuosittaisen kannatusmaksun laskemiseen yksittäisille laitoksille 'i':

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

Skenaario 1: suhteellisen korkean riskin laitokset vuonna 2X01

Skenaariossa 1 kokonaisriskipainotukset (ARW_i) laitoksille 1, 2 ja 3 ovat 75 %, 150 % ja 120 % tässä järjestyksessä. Kun on käytetty ainoastaan ARW-perustaista riskimukautustekijää, jäsenvaltiossa A kaikista laitoksista kerättyjen vuosittaisten kannatusmaksujen kokonaissumma on 1 464 €, joka on enemmän kuin suunniteltu vuosittainen kannatusmaksutaso (1 200 €), kuten käy ilmi alla olevasta taulukosta.

Skenaarion 1 mukaiset riskimukautetut kannatusmaksut jäsenvaltiossa A vuonna 2X01

Laitos	CD _i (euroa)	ARW _i	Riskimukautetut talletukset (euroa)
Laitos 1	200,000	75%	120 (= 200,000 × 0.0008 × 0.75)
Laitos 2	400,000	150%	480 (= 400,000 × 0.0008 × 1.50)
Laitos 3	900,000	120%	864 (= 900,000 × 0.0008 × 1.20)
Yhteensä	1,500,000		1,464

Tämän vuoksi mukautuskerrointa μ tulee käyttää, jotta varmistetaan, että vuosittaisten kannatusmaksujen kokonaissumma (ts. yksittäisten kannatusmaksujen yhteissumma) vastaa yhtä kymmenesosaa tavoitetasosta. Tässä tapauksessa kaikkiin laitoksiin käytettävä mukautuskerroin voidaan laskea kaavalla $\mu_1 = 1\,200\text{ €} / 1\,464\text{ €} = 0,82$. Arviot riskimukautetuista kannatusmaksuista mukautuskertoimen käyttämisen jälkeen on esitetty alla olevassa taulukossa.

Skenaarion 1 mukaiset korjatut riskimukautetut kannatusmaksut jäsenvaltiossa A vuonna 2X01

Laitos	CD _i (euroa)	ARW _i	Riskimukautetut talletukset (euroa)	Mukautuskerroin μ_i	Lopulliset riskimukautetut talletukset (euroa)
Laitos 1	200,000	75%	120	0.82	98 (= 120 × 0.82)
Laitos 2	400,000	150%	480	0.82	394 (= 480 × 0.82)
Laitos 3	900,000	120%	864	0.82	708 (= 864 × 0.82)
Yhteensä	1,500,000		1,464		1,200

Skenaario 2: suhteellisen matalan riskin laitokset vuonna 2X01

Skenaariossa 2 kokonaisriskipainotukset (ARW_i) laitoksille 1, 2 ja 3 ovat 75 %, 120 % ja 75 % tässä järjestyksessä. Kun käytetään vain riskimukautustekijää (ARW), jäsenvaltion A kaikkien laitosten vuosittaisten kannatusmaksujen kokonaissumma on 1 044 €, joka on vähemmän kuin suunniteltu vuosittainen kannatusmaksutaso 1 200 €.

Skenaarion 2 mukaiset riskimukautetut kannatusmaksut jäsenvaltiossa A vuonna 2X01

Laitos	CD _i (euroa)	ARW _i	Riskimukautetut talletukset (euroa)
Laitos 1	200,000	75%	120 (= 200,000 × 0.0008 × 0.75)
Laitos 2	400,000	120%	384 (= 400,000 × 0.0008 × 1.20)
Laitos 3	900,000	75%	540 (= 900,000 × 0.0008 × 0.75)
Yhteensä	1,500,000		1,044

Mukautuskerrointa μ käytetään siten, että vuosittaisten kannatusmaksujen kokonaissumma vastaa yhtä kymmenesosaa tavoitetasosta. Tässä skenaariossa kaikkiin laitoksiin käytettävä mukautuskerroin voidaan laskea kaavalla $\mu_2 = 1\,200\text{ €} / 1\,044\text{ €} = 1,15$. Koska riskimukautettujen kannatusmaksujen summa on alle vuosittaisen tavoitetason, mukautuskerroin on suurempi kuin 1.

Skenaarion 2 mukaiset korjatut riskimukautetut kannatusmaksut jäsenvaltiossa A vuonna 2X01

Laitos	CD _i (euroa)	ARW _i	Riskimukautetut talletukset (euroa)	Mukautuskerroin μ_i	Lopulliset riskimukautetut talletukset (euroa)
Laitos 1	200,000	75%	120	1.15	138 (= 120 × 1.15)
Laitos 2	400,000	120%	384	1.15	442 (= 384 × 1.15)
Laitos 3	900,000	75%	540	1.15	620 (= 540 × 1.15)
Yhteensä	1,500,000		1,044		1,200

Skenaario 3: vuosittaisen tavoitetason mukauttaminen makrovakaussympäristön mukaan

Skenaariossa 3 kokonaisriskipainotukset (ARW_i) laitoksille 1, 2 ja 3 ovat 75 %, 150 % ja 120 % tässä järjestyksessä. Jäsenvaltion A rahoitusmarkkinoilla on epävakautta, mikä on johtanut laitosten luottotappioihin yksittäisten segmenttien sijaan kauttaaltaan koko pankkijärjestelmässä. Jotta ongelmat eivät leviä muihin talletusten vakuusjärjestelmän jäseniin, on päätetty alentaa vuosittaista tavoitetasoa. Päätöksen mukaan vuonna 2X01 vuosittainen tavoitetaso on 75 % kokonaistavoitetason yhdestä kymmenesosasta eli 900 € (1 200 x 0,75). Näin ollen kannatusmaksukerroin (CR) on tässä tapauksessa 0,0006 (CR = (1/10 x 0,75) x 0,8 %).

Skenaariossa 3 mukaiset riskimukautetut kannatusmaksut jäsenvaltiossa A vuonna 2X01

Laitos	CD _i (euroa)	ARW _i	Riskimukautetut talletukset (euroa)
Laitos 1	200,000	75%	90 (= 200,000 × 0.0006 × 0.75)
Laitos 2	400,000	150%	360 (= 400,000 × 0.0006 × 1.50)
Laitos 3	900,000	120%	648 (= 900,000 × 0.0006 × 1.20)
Yhteensä	1,500,000		1,098

Mukautuskerrointa μ käytetään siten, että vuosittaisten kannatusmaksujen kokonaissumma on 75 % tavoitetason yhdestä kymmenesosasta. Tässä skenaariossa kaikkiin laitoksiin käytettävä mukautuskerroin voidaan laskea kaavalla $\mu_3 = 900 \text{ €} / 1\,098 \text{ €} = 0,82$. Arviot riskimukautetuista kannatusmaksuista mukautuskertoimen μ_3 käyttämisen jälkeen on esitetty alla olevassa taulukossa.

Skenaariossa 3 mukaiset korjatut riskimukautetut kannatusmaksut jäsenvaltiossa A vuonna 2X01

Laitos	CD _i (euroa)	ARW _i	Riskimukautetut talletukset (euroa)	Mukautuskerroin μ_i	Lopulliset riskimukautetut talletukset (euroa)
Laitos 1	200,000	75%	90	0.82	74 (= 90 × 0.82)
Laitos 2	400,000	150%	360	0.82	295 (= 360 × 0.82)
Laitos 3	900,000	120%	648	0.82	531 (= 648 × 0.82)
Yhteensä	1,500,000		1,098		900

Mukautuskerroin μ voidaan määrittellä sen jälkeen, kun kaikki jäsenlaitokset on luokiteltu riskiluokkiin ja niille on annettu kokonaisriskipainotukset (jotka vastaavat niiden riskiprofiileja). Jos talletusten vakuusjärjestelmien tehdessä laskelmia jotkin laitokset olisivat halukkaita päivittämään riskiarviointiin käytettyjä tietojaan (esimerkiksi korjatakseen aikaisempien raportointijaksojen laskuvirheitä), talletusten vakuusjärjestelmän tulee pystyä lykkäämään mukautusta seuraavaan kannatusmaksupyyntöön saakka. Käytännössä tämä tarkoittaa, että esimerkiksi, jos laitos on maksanut liian pientä kannatusmaksua väärin tietojen vuoksi, sen seuraava kannatusmaksu sisältää sekä edelliseltä vuodelta (vuosi 1) puuttuvan summan että nykyisen vuoden (vuosi 2) oikean summan. Tässä skenaariossa vuonna 1 kaikki muut laitokset olisivat maksaneet enemmän kuin niiden olisi tarvinnut, ja niiden kannatusmaksuja vuonna 2 mukautetaan ottaen huomioon vuoden 1 ylisuuri maksu.

Elementti 2. Kokonaisriskipainotusten (ARW) kynnysarvot

45. Moraalikadon vähentämisen edistämiseksi kokonaisriskipainotusten tulee kuvastaa eri jäsenlaitoksista aiheutuvien riskien eroja. Kun laskentamenetelmä käyttää riskiluokkia, joille on määritetty eri kokonaisriskipainot (koriperustainen menetelmä), siinä on asetettava tarkat ARW:n arvot jokaiselle riskiluokalle. Jos laskemismenetelmä noudattaa liukuvan asteikon lähestymistapaa kiinteään riskiluokkamäärän sijaan, tulee ARW:lle asettaa ylä- ja alarajat.
46. Matalimman ARW:n tulee olla välillä 50–75 % ja korkeimman välillä 150–200 %. Laajempi asteikko voidaan asettaa, jos on perusteltua, että 50–200 %:n asteikko ei kuvasta riittäväällä tavalla jäsenlaitosten liiketoimintamallien ja riskiprofiilien eroja, ja jos riskiprofiililtaan hyvin erilaisten jäsenlaitosten keinotekoinen ryhmittely yhteen loisi moraalikatoa.
47. Talletusten vakuusjärjestelmän tulee pyrkiä liittämään ARW kokonaisriskiarvoihin (ARS) siten, että jäsenlaitoksen on mahdollista saada sekä matalin että korkein ARW, ja että kaikkiin riskiluokkiin kuuluu laitoksia. Erityisesti talletusten vakuusjärjestelmän tulee välttää kalibroimasta mallia siten, että lähes kaikki jäsenlaitokset riippumatta erilaisista riskiprofiileistaan kuuluisivat vain yhteen riskiluokkaan (esimerkiksi keskimääräisen riskiprofiilin riskiluokkaan). Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että talletusten vakuusjärjestelmän olisi jokaisena vuonna käytettävä koko asteikkoa ja määritettävä laitokselle asteikon matalinta ja korkeinta kohtaa vastaava kokonaisriskipainotus.

Elementti 3. Riskiluokat ja keskeiset riski-indikaattorit

Riski-indikaattorien luokat

48. Yksittäisen jäsenlaitoksen kokonaisriskipainotuksen (ARW;) laskemisen tulisi perustua joukkoon riski-indikaattoreita jokaisesta seuraavasta riskiluokasta:
- pääoma
 - maksuvalmius ja varainhankinta
 - omaisuuserien laatu
 - liiketoimintamalli ja liikkeenjohto
 - mahdolliset tappiot talletusten vakuusjärjestelmälle.
49. Jokaisen luokan sisällä laskemismenetelmän pitää sisältää taulukossa 1 määritellyt keskeiset riski-indikaattorit. Poikkeuksena tästä toimivaltaiset viranomaiset voivat jättää pois tai antaa talletusten vakuusjärjestelmälle luvan jättää pois keskeisen indikaattorin tietyntyyppisten laitosten laskelmista sen perusteella, että indikaattori ei ole saatavilla laitosten oikeudellisten ominaispiirteiden tai niiden valvontajärjestelmien vuoksi.
50. Jos toimivaltaiset viranomaiset tai talletusten vakuusjärjestelmä luopuu keskeisen indikaattorin käytöstä tietyntyyppisen laitoksen kohdalla, sen tulee pyrkiä käyttämään parhaiten soveltuvaa korvaavaa muuttujaa pois jätetyn indikaattorin sijasta. Sen tulee varmistaa, että muut käytetyt indikaattorit kuvastavat laitoksen järjestelmälle aiheuttamia riskejä. Sen tulee myös ottaa huomioon tarve tasapuolisesta kohtelusta niiden laitosten kanssa, joiden laskelmiin pois jätetty indikaattori on käytettävissä.

51. Riskiluokat ja keskeiset indikaattorit on kuvattu taulukossa 1 alla. Keskeiset riski-indikaattorit on kuvattu tarkemmin myös liitteessä 2.

Taulukko 1. Riskiluokat ja keskeiset riski-indikaattorit

Riskiluokka	Riskiluokkien ja keskeisten riski-indikaattorien kuvaus
A. Maksukyvyttömyyden todennäköisyys	
1. Pääoma	<p>Pääomaindikaattorit kuvastavat laitoksen kykyä sulattaa tappioita. Mitä suurempi pääoman määrä laitoksella on, sitä parempi on kyky vaimentaa tappiot sisäisesti (mikä pienentää laitoksen korkeasta riskiprofiilista nousevia riskejä), mikä vähentää sen maksukyvyttömyyteen joutumisen todennäköisyyttä. Näin ollen laitosten, joilla on suuremmat pääomaindikaattorit, tulee maksaa talletusten vakuusjärjestelmälle vähemmän kannatusmaksuja.</p> <p>Keskeiset indikaattorit:</p> <ul style="list-style-type: none"> - omavaraisuusaste⁶ - pääomasuhde tai ydinpääoman (CET1) osuus
2. Maksuvalmius ja varainhankinta	<p>Maksuvalmiuden ja varainhankinnan indikaattorit mittaavat laitoksen kykyä täyttää sen lyhyt- ja pitkäaikaiset velvollisuudet niiden erääntyessä ilman, että ne vaikuttavat heikentävästi laitoksen taloudelliseen tilaan. Matalat maksuvalmiustasot osoittavat, että laitoksella voi olla vaikeuksia täyttää nykyiset ja tulevat, odotetut tai odottamattomat, kassavirtoihin liittyvät velvollisuutensa ja vakuustarpeensa.</p> <p>Keskeiset indikaattorit:</p> <ul style="list-style-type: none"> - maksuvalmiusvaatimus⁷ (LCR) - pysyvän varainhankinnan vaatimus⁸ (NSFR)
3. Omaisuuserien laatu	<p>Omaisuuserien laadun indikaattorit ilmaisevat missä määrin on todennäköistä, että laitos kokee luottotappioita. Suuret luottotappiot voivat aiheuttaa talousvaikeuksia, jotka lisäävät laitoksen maksukyvyttömyyteen ajautumisen todennäköisyyttä. Esimerkiksi korkea järjestämättömien lainojen osuus (NPL) ilmaisee, että on todennäköisempää, että laitokselle aiheutuu merkittäviä tappioita, minkä seurauksena vaaditaan talletusten vakuusjärjestelmän puuttumista. Tämä oikeuttaa suuremmat talletusten vakuusjärjestelmän kannatusmaksut.</p> <p>Keskeinen indikaattori:</p> <ul style="list-style-type: none"> - järjestämättömien lainojen osuus (NPL)

⁶ Tier 1 -pääoman suhdetta kokonaisvarojen määrään tulee käyttää, kunnes asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukainen omavaraisuusasteen määritelmä on täysin voimassa.

⁷ Jos käytettävissä on kansallinen maksuvalmiusasteen määritelmä, kuten likvidien varojen suhde kokonaisvaroihin, sitä tulee käyttää kunnes asetuksen (EU) N:o 575/2013 toimenpiteet ovat kokonaan käytössä.

⁸ Pysyvän varainhankinnan vaatimus tulee ottaa käyttöön kunnes sen asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukainen määritelmä on täysin voimassa.

<p>4. Liiketoimintamalli ja liikkeenjohto</p>	<p>Riskiluokka ottaa huomioon laitoksen nykyiseen liiketoimintamalliin ja strategiaan suunnitelmiin liittyvät riskit ja kuvastaa laitoksen sisäisen liikkeenjohdon ja sisäisen valvonnan laatua.</p> <p>Liiketoimintamallien indikaattorit voivat pitää sisällään esimerkiksi kannattavuuteen, taseen kehitykseen tai vastuiden keskittyneisyyden indikaattoreita:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Kannattavuusindikaattorit tarjoavat tietoa jäsenlaitoksen kyvystä tuottaa voittoa. Matala kannattavuus tai laitokselle aiheutuvat tappiot osoittavat, että se voi kohdata talousvaikeuksia, jotka voivat aiheuttaa maksukyvyttömyyden. Korkeat ja hallitsemattomat voitot voivat myös kertoa kohonneesta riskistä. Jotta vältetään hetkelliseen tilanteeseen perustuvat mittaukset, kannattavuusindikaattorit tulee laskea vähintään kahden vuoden keskiarvoina. Tämä pienentää myötäsyykliä vaikutuksia ja kuvastaa paremmin tulonlähteiden pysyvyyttä. Niiden laitosten osalta, joilla on rajoituksia kannattavuustason suhteen kansallisen lain tai omien sääntöjensä nojalla, tämä indikaattori voidaan sivuuttaa tai kalibroida suhteessa laitoksen viiteryhmään, jossa on samanlaisia rajoituksia. – Taseen kehityksen indikaattorit voivat tarjota tietoa mahdollisesta kokonaisvarojen, tiettyjen omaisuuserien tai segmenttien liiallisesta kasvusta. Nämä indikaattorit voivat sisältää riskipainotettujen varojen ja kokonaisvarojen keskinäisen suhteen. – Keskittyneisyyden indikaattorit voivat tarjota tietoa laitoksen vastuiden liiallisesta keskittyneisyydestä tiettyihin sektoreihin tai maantieteellisiin alueisiin. <p>Muita tämän luokan mahdollisia riski-indikaattoreita ovat esimerkiksi taloudellista tehokkuutta mittaavat indikaattorit, markkinariskiherkkyyttä mittaavat indikaattorit tai markkinoihin perustuvat indikaattorit.</p> <p>Liikkeenjohdon indikaattorit tuovat laitoksen riskiluokitukseen mukaan laadulliset tekijät, jotka kuvastavat niiden sisäisten hallintajärjestelyjen laatua. Erityisesti laadulliset indikaattorit voivat perustua talletusten vakuusjärjestelmän tekemisiin tarkastuksiin paikan päällä ja ulkopuolelta käsin, erityisiin talletusten vakuusjärjestelmän tähän tarkoitukseen suunnittelemiin kyselyihin ja/tai laitoksen sisäisen hallinnon kokonaisarviointiin vakavaraisuuden arviointiprosessissa.</p> <p>Keskeiset indikaattorit:</p> <ul style="list-style-type: none"> - riskipainotetut omaisuuserät / omaisuuserien kokonaismäärä - kokonaispääoman tuotto (RoA)
--	---

B. Mahdolliset tappiot talletusten vakuusjärjestelmälle	
5. Mahdolliset tappiot talletusten vakuusjärjestelmälle	<p>Tämä riskiluokka kuvastaa talletusten vakuusjärjestelmälle aiheutuvien tappioiden riskiä siinä tapauksessa, että jäsenlaitos ajautuu maksukyvyttömyyteen. Laitoksen varojen sidonnaisuuden⁹ asteella on erityistä vaikutusta, sillä sidonnaisuudet vähentävät talletusten vakuusjärjestelmän todennäköisyyttä kyetä perimään saatavansa laitoksen konkurssipesästä.</p> <p>Keskeinen indikaattori:</p> <ul style="list-style-type: none"> - varat jotka eivät ole vakuuskäytössä / suojatut talletukset

Muut riski-indikaattorit

52. Keskeisten riski-indikaattorien lisäksi talletusten vakuusjärjestelmät voivat käyttää muita riski-indikaattoreita, jotka ovat olennaisia jäsenlaitosten riskiprofiilin määrittämisessä.
53. Muut riski-indikaattorit tulee luokitella sopiviin riskiluokkiin taulukon 1 mukaisesti. Vain siinä tapauksessa, että lisäriski-indikaattorit eivät sovi minkään toisen riskiluokan kuvaukseen, ne tulee luokitella riskiluokkaan Liiketoimintamalli ja liikkeenjohto.
54. Jokaisen talletusten vakuusjärjestelmän pitää määritellä oma riski-indikaattoreiden joukkonsa, joka kuvastaa sen jäsenlaitosten riskiprofiileja. Liitteessä 3 on lueteltu esimerkkejä määrällisistä ja laadullisista lisäriski-indikaattoreista yksityiskohtaisine kuvauksineen.

Riski-indikaattorien ja riskiluokkien painotukset

55. Talletusten vakuusjärjestelmän kannatusmaksujen laskelmassa kaikille riski-indikaattoreille määritettyjen painotusten yhteissumma tulee olla 100 %.
56. Kun tietyille riski-indikaattoreille annetaan painotuksia, tulee säilyttää riskiluokkien ja keskeisten riski-indikaattoreiden vähimmäispainotukset, jotka on esitetty taulukossa 2.

Taulukko 2. Riskiluokkien ja keskeisten riski-indikaattorien vähimmäispainotukset

Riskiluokat ja keskeiset riski-indikaattorit	Vähimmäispainotukset
1. Pääoma	18 %
1.1. Omavaraisuusaste	9 %
1.2. Pääomasuhde tai ydinpääoman (CET1) osuus	9 %
2. Maksuvalmius ja varainhankinta	18 %

⁹ Varojen sidonnaisuus on määritelty EPV:n varojen sidonnaisuusastetta (encumbered and unencumbered assets) koskevien tietojen julkistamista koskevissa ohjeissa seuraavalla tavalla: "varoja pidetään sidottuina, jos ne on annettu pantiksi tai vakuudeksi tai jos niitä on käytetty järjestelyssä, jonka tarkoituksena on suojata tai taata taseeseen merkitty tai taseen ulkopuolinen transaktio tai vähentää sen luottoriskiä, eikä niitä voida vapaasti vapauttaa (esimerkiksi rahoituksen vakuudeksi)."

2.1. Maksuvalmius (LCR)	9 %
2.2. Pysyvän varainhankinnan vaatimus (NSFR)	9 %
3. Omaisuuserien laatu	13 %
3.1. Järjestämättömien lainojen osuus (NPL)	13 %
4. Liiketoimintamalli ja liikkeenjohto	13 %
4.1. RWA / omaisuuserien kokonaismäärä	6,5 %
4.2. Kokonaispääoman tuotto (RoA)	6,5 %
5. Mahdolliset tappiot talletusten vakuusjärjestelmälle	13 %
5.1. Sidotut varat / suojatut talletukset	13 %
Summa	75 %

57. Näissä ohjeissa annettu riskiluokkien ja keskeisten riski-indikaattoreiden minimipainotusten summa on 75 % kokonaispainotuksista. Talletusten vakuusjärjestelmän tulee jakaa jäljelle jäävä 25 % taulukossa 1 esitettyjen riskiluokkien kesken.

58. Talletusten vakuusjärjestelmän tulee kohdistaa 25 %:n joustava painotus jakamalla se muille riski-indikaattoreille ja/tai lisäämällä keskeisten riski-indikaattoreiden vähimmäispainotuksia edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät

- riskiluokkien ja keskeisten riski-indikaattorien vähimmäispainotukset säilyvät
- kun käytetään vain keskeisiä riski-indikaattoreita, joustava 25 % tulee kohdistaa riskiluokille seuraavalla tavalla: pääoma – 24 %; maksuvalmius ja varainhankinta – 24 %; omaisuuserien laatu – 18 %; liiketoimintamalli ja liikkeenjohto – 17 % ja talletusten vakuusjärjestelmän varojen mahdollinen käyttö – 17 %
- minkään lisäriski-indikaattorin painotus tai keskeisen riski-indikaattorin painotuksen lisäys ei saa ylittää 15 %, paitsi jos kyseessä on laadullinen lisäriski-indikaattori, joka kuvastaa jäsenlaitoksen riskiprofiilin ja liikkeenjohdon kokonaisvaltaisen arvioinnin tulosta (sisältyy riskiluokkaan Liiketoimintamalli ja liikkeenjohto) tai kohdassa **▼C1** 59 **▼O** eritellyissä tapauksissa.

59. Jos keskeistä indikaattoria ei käytetä, saman riskiluokan jäljelle jäävän keskeisen indikaattorin painotuksen tulee olla yhtä suuri kuin luokan vähimmäispainotuksen.

60. Jos luokassa on vain yksi keskeinen indikaattori eikä tätä keskeistä indikaattoria käytetä, se tulee korvata korvaavalla muuttujalla, jolla on sama vähimmäispainotus kuin pois jätetyllä keskeisellä indikaattorilla.

Laatikko 3 – Esimerkki joustavuuden käytöstä jäljelle jäävän 25 %:n painotuksen jakamisessa riskiluokkien ja keskeisten riski-indikaattorien kesken

Skenaario 1

Kaikkia keskeisiä indikaattoreita käytetään eikä laskelmaan ole otettu mukaan lisäriski-indikaattoreita. Painotusten joustava 25 % jaetaan keskeisten riski-indikaattoreiden kesken siten, että riskiluokkien ja keskeisten riski-indikaattoreiden suhteelliset osuudet pysyvät samana (esimerkiksi, lisäpainotus pääomalle on $6\% = 25\% \times (18\% / 75\%)$).

Riski-indikaattori	Vähimmäispainotukset (1)	Joustavat painotukset (2)	Lopulliset painotukset (1) + (2)
1. Pääoma	18 %	+ 6 %	24 %
1.1. Omavaraisuusaste	9 %	+ 3 %	12 %
1.2. Pääomasuhde tai ydinpääoman (CET1) osuus	9 %	+ 3 %	12 %
2. Maksuvalmius ja varainhankinta	18 %	+ 6 %	24 %
2.1. Maksuvalmius (LCR)	9 %	+ 3 %	12 %
2.2. Pysyvän varainhankinnan vaatimus (NSFR)	9 %	+ 3 %	12 %
3. Omaisuuserien laatu	13 %	+ 5 %	18 %
3.1. Järjestämättömien lainojen osuus (NPL)	13 %	+ 5 %	18 %
4. Liiketoimintamalli ja liikkeenjohto	13 %	+ 4 %	17 %
4.1. RWA / omaisuuserien kokonaismäärä	6,5 %	+ 2 %	8,5 %
4.2. Kokonaispääoman tuotto	6,5 %	+ 2 %	8,5 %
5. Mahdolliset tappiot talletusten vakuusjärjestelmälle	13 %	+ 4 %	17 %
5.1. Sidotut varat / suojatut talletukset	13 %	+ 4 %	17 %
Summa	75 %	+ 25 %	100 %

Skenaario 2

Yksi keskeisistä riski-indikaattoreista (NSFR) ei ole käytettävissä siirtymäkauden aikana eikä laskentamenetelmään oteta mukaan muita riski-indikaattoreita. Maksuvalmiudelle annettu vähimmäispainotus olisi 18 % – maksuvalmius ja varainhankinta -riskiluokan kokonaispainotus (9 % + 9 %) kasvaisi 6 prosenttiyksikköä 24 %:in – mikä on tämän luokan enimmäispainotus kohdan 57 mukaisesti. Muut painotukset jaettaisiin riski-indikaattoreiden kesken kuten skenaariossa 1.

Riski-indikaattori	Vähimmäispainotukset (1)	Joustavat painotukset (2)	Lopulliset painotukset (1) + (2)
1. Pääoma	18 %	+ 6 %	24 %
1.1. Omavaraisuusaste	9 %	+ 3 %	12 %

1.2. Pääomasuhde tai ydinpääoman (CET1) osuus	9 %	+ 3 %	12 %
2. Maksuvalmius ja varainhankinta	18 %	+ 6 %	24 %
2.1. Maksuvalmius (LCR)	9 %	+ (6 % + 9 %)	24 %
2.2. Pysyvän varainhankinnan vaatimus (NSFR)	9 %	- 9 %	N/A
3. Omaisuuserien laatu	13 %	+ 5 %	18 %
3.1. Järjestämättömien lainojen osuus (NPL)	13 %	+ 5 %	18 %
4. Liiketoimintamalli ja liikkeenjohto	13 %	+ 4 %	17 %
4.1. RWA / omaisuuserien kokonaismäärä	6,5 %	+ 2 %	8,5 %
4.2. Kokonaispääoman tuotto	6,5 %	+ 2 %	8,5 %
5. Mahdolliset tappiot talletusten vakuusjärjestelmälle	13 %	+ 4 %	17 %
5.1. Sidotut varat / suojatut talletukset	13 %	+ 4 %	17 %
Summa	75 %	+ 25 %	100 %

Skenaario 3

Laskentamenetelmässä käytetään kaikkia keskeisiä riski-indikaattoreita, mutta talletusten vakuusjärjestelmä haluaa lisätä (5 prosenttiyksiköllä) yhden keskeisen riski-indikaattorin (omavaraisuusaste) painoa, koska se pitää indikaattoria erittäin tehokkaana stressin ennustajana sen jäsenlaitoksissa. Lisäksi talletusten vakuusjärjestelmä aikoo lisätä kaksi muuta riski-indikaattoria (Omaisuuserien laatu -riskiluokkaan yhden, jonka painotus on 3 %, ja toisen, jonka painotus on 5 %, Liiketoimintamalli ja liikkeenjohto -riskiluokkaan). Loput 12 % joustavista painotuksista jaetaan muille keskeisille riski-indikaattoreille siten, että niiden keskinäinen suhde pysyy samana kuin niiden vähimmäispainotusten suhde.

Riski-indikaattori	Vähimmäispainotukset (1)	Joustavat painotukset (2)		Lopulliset painotukset (1) + (2)
1. Pääoma	18 %	+ 5 %	+3 %	26 %
1.1. Omavaraisuusaste	9 %	+ 5 %		14 %
1.2. Pääomasuhde tai ydinpääoman (CET1) osuus	9 %		+ 3 %	12 %
2. Maksuvalmius ja varainhankinta	18 %		+ 3 %	21 %
2.1. Maksuvalmius (LCR)	9 %		+ 1,5 %	10,5 %
2.2. Pysyvän varainhankinnan vaatimus (NSFR)	9 %		+ 1,5 %	10,5 %
3. Omaisuuserien laatu	13 %	+ 3 %	+ 2 %	18 %
3.1. Järjestämättömien lainojen osuus (NPL)	13 %		+ 2 %	15 %

3.2. Lisäriski-indikaattori (1)	N/A	+ 3 %		3 %
4. Liiketoimintamalli ja liikkeenjohto	13 %	+ 5 %	+ 2 %	20 %
4.1. RWA / omaisuuserien kokonaismäärä	6,5 %		+ 1 %	7,5 %
4.2. Kokonaispääoman tuotto	6,5 %		+ 1 %	7,5 %
4.3. Lisäriski-indikaattori (2)	N/A	+ 5 %		5 %
5. Mahdolliset tappiot talletusten vakuusjärjestelmälle	13 %		+ 2 %	15 %
5.1. Sidotut varat / suojatut talletukset	13 %		+ 2 %	15 %
Summa	75 %	+ 13 %	+ 12 %	100 %

Skenaario 4

Kaikkia keskeisiä riski-indikaattoreita käytetään laskentamenetelmässä, mutta talletusten vakuusjärjestelmä haluaa ottaa mukaan viisi lisäriski-indikaattoria (yhden riskiluokkiin Pääoma, Omaisuuserien laatu ja Mahdolliset tappiot talletusten vakuusjärjestelmälle ja kaksi indikaattoria riskiluokkaan Liiketoimintamalli ja liikkeenjohto). Riski-indikaattoreille annetut painotukset on esitetty alla olevan taulukon viimeisessä sarakkeessa.

Riski-indikaattori	Vähimmäispainotukset (1)	Joustavat painotukset (2)	Lopulliset painotukset (1) + (2)
1. Pääoma	18 %	+ 5 %	23 %
1.1. Omavaraisuusaste	9 %		9 %
1.2. Pääomasuhde tai ydinpääoman (CET1) osuus	9 %		9 %
1.3. Lisäriski-indikaattori (1)	N/A	+ 5 %	5 %
2. Maksuvalmius ja varainhankinta	18 %		18 %
2.1. Maksuvalmius (LCR)	9 %		9 %
2.2. Pysyvän varainhankinnan vaatimus (NSFR)	9 %		9 %
3. Omaisuuserien laatu	13 %	+ 5 %	18 %
3.1. Järjestämättömien lainojen osuus (NPL)	13 %		13 %
3.2. Lisäriski-indikaattori (2)	N/A	+ 5 %	5 %
4. Liiketoimintamalli ja liikkeenjohto	13 %	+ 10 %	23 %
4.1. RWA / omaisuuserien kokonaismäärä	6,5 %		6,5 %
4.2. Kokonaispääoman tuotto	6,5 %		6,5 %
4.3. Lisäriski-indikaattori (3)	N/A	+ 5 %	5 %
4.4. Lisäriski-indikaattori (4)	N/A	+ 5 %	5 %
5. Mahdolliset tappiot talletusten vakuusjärjestelmälle	13 %	+ 5 %	18 %
5.1. Sidotut varat / suojatut talletukset	13 %		13 %

5.3. Lisäriski-indikaattori (5)	N/A	+ 5 %	5 %
Summa	75 %	+ 25 %	100 %

Vaatimukset riski-indikaattoreille

61. Laskentamenetelmässä käytettyjen riski-indikaattoreiden tulee kuvata riittävällä tavalla useita erilaisia riskien lähteitä.
62. Riski-indikaattoreiden valikoiman tulee olla yhteneväinen riskienhallinnan hyvien käytäntöjen ja olemassa olevien toiminnan vakavaraisuusvaatimusten kanssa.
63. Jokaisen jäsenlaitoksen riski-indikaattorien arvot tulee laskea laitoskohtaisesti.
64. Riski-indikaattoreiden arvo tulee kuitenkin laskea konsolidoidulla tasolla, jos jäsenvaltio käyttää direktiivin 2014/49/EU 13 artiklan 1 kohdassa annettua oikeutta sallia, että keskuslaitokseen ja kaikkiin asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan 1 kohdan mukaan tähän keskuslaitokseen pysyvästi liittyneisiin luottolaitoksiin sovelletaan kokonaisuudessaan konsolidoinnin perusteella keskuslaitokselle ja siihen liittyneille laitoksille määriteltyä riskipainotusta.
65. Jos jäsenlaitos on saanut vapautuksen pääoman ja/tai maksuvalmiuden vaatimusten täyttämistä yksilötasolla asetuksen (EU) N:o 575/2013 7, 8 tai 21 artiklan nojalla, vastaavat pääoma-/maksuvalmiusindikaattorit tulee laskea konsolidoidulla tai puolittain konsolidoidulla tasolla.
66. Riski-indikaattoreiden laskemiseen tietyille aikajaksolle talletusten vakuusjärjestelmän tulee käyttää seuraavia arvoja:
- arvoa aikajakson lopussa (esimerkiksi 31. joulukuuta ilmoitettua nettotulota vuotuisessa tuloslaskelmassa) tuloslaskelman positioille
 - ilmoitusjakson alun ja lopun välistä keskiarvoa (esimerkiksi kokonaisvarojen keskiarvoa tietyn vuoden 1. tammikuuta ja 31. joulukuuta välillä) taseen positioille.

Osa IV – Laskentamenetelmien valinnaiset elementit

(i) Vähimmäiskannatusmaksu

67. Direktiivin 2014/49/EU 13 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat päättää, että luottolaitosten pitää maksaa vähimmäiskannatusmaksu riippumatta niiden suojattujen talletusten määrästä.
68. Jos jäsenvaltio käyttää oikeutta periä jäsenlaitoksilta vähimmäiskannatusmaksua (MC) riippumatta niiden suojattujen talletusten määrästä, tulee käyttää seuraavaa muokattua laskentakaavaa yksittäisten kannatusmaksujen laskemiseen:
- a. Tapauksissa, joissa jokainen jäsenlaitos maksaa vähimmäiskannatusmaksun riskiperusteisen kannatusmaksun lisäksi:

$$C_i = MC + (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)$$

- b. Tapauksissa, joissa vähimmäiskannatusmaksua maksavat vain ne jäsenlaitokset, joiden vuosittainen riskiperusteinen vakiokaavalla laskettu kannatusmaksu (kuten eritelty kohdassa 35) olisi pienempi kuin vähimmäiskannatusmaksu:

$$C_i = \text{Max} \{MC ; (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)\}$$

Jossa:

C_i	=	Jäsenlaitoksen 'i' vuosittainen kannatusmaksu
MC	=	Vähimmäiskannatusmaksu (<i>minimum contribution</i>)
CR	=	Kannatusmaksukerroin (sovelletaan kaikkiin jäsenlaitoksiin tietyinä vuotena)
ARW_i	=	Jäsenlaitoksen 'i' kokonaisriskipainotus
CD_i	=	Jäsenlaitoksen 'i' suojatut talletukset
μ	=	Mukautuskerroin (sovelletaan kaikkiin laitoksiin tietyinä vuotena)

69. Kun vähimmäismaksu asetetaan, toimivaltaisten viranomaisten ja nimettyjen viranomaisten tulee huolehtia asiaankuuluvalla tavalla kiinteiden kannatusmaksujen asettamiseen sisältyvästä moraalikadon riskistä sekä siitä, ettei vähimmäismaksu luo esteitä uusien pankkipalveluiden markkinoille tulolle.

(ii) Alennetut kannatusmaksut talletusten vakuusjärjestelmästä erillisen laitosten suojajärjestelmän (IPS) jäsenille

70. Direktiivin 2014/49/EU 13 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat päättää, että laitosten suojajärjestelmän (IPS) jäsenet maksavat alennettuja kannatusmaksuja talletusten vakuusjärjestelmälle. Kuten direktiivin 2014/49/EU johdanto-osan 12 kappaleessa kuvataan, tämä vaihtoehto on luotu, jotta tunnustetaan, että on olemassa "laitosten järjestelmiä, jotka suojaavat itse luottolaitosta ja jotka erityisesti suojaavat sen maksuvalmiutta ja -kykyä".

71. Jos jäsenvaltio haluaa soveltaa tätä vaihtoehtoa, erillisen IPS:n jäsenenä olevan laitoksen kokonaisriskipainotusta (ARW) voidaan pienentää, jotta IPS:n tarjoama lisäsuoja tulee huomioiduksi. Tällaisessa tapauksessa kokonaisriskipainotuksen pienentäminen tulee toteuttaa lisäämällä IPS-jäsenyyteen liittyvä lisäriski-indikaattori laskentamenetelmän Liiketoimintamalli ja liikkeenjohto -riskiluokkaan. IPS-jäsenyyteen liittyvän indikaattorin tulee ilmentää järjestelmän tarjoamaa lisäsuojaa maksukyvyille ja maksuvalmiudelle ja ottaa huomioon riittävät IPS:n enakkoon kerätyt varat, jotka ovat saatavilla viivytyksettä sekä pääomapohjan vahvistamiseen että maksuvalmiuden rahoitustarpeisiin tukemaan vahinkoa kärsinyttä laitosta ongelmatilanteessa, tarjoamaan uskottavan ja tehokkaan tuen kyseiselle laitokselle. Ylimääräiset rahoitussitoumukset, jotka maksetaan pyydettyä ja jotka ovat IPS:n jäsenien IPS:n keskuslaitoksissa pitämien maksuvalmiusvarantojen takaamia, voidaan myös ottaa huomioon. IPS-rahoituksen taso tulee myös tutkia suhteessa IPS:n jäsenlaitosten kokonaisvaroihin.

(iii) Talletusten vakuusjärjestelmän varojen käyttö maksukyvyttömyyden estämiseen

72. Jos jäsenvaltio sallii talletusten vakuusjärjestelmän, mukaan luettuna IPS:n, joka on virallisesti tunnustettu talletusten vakuusjärjestelmäksi, käyttää saatavilla olevia varoja vaihtoehtoisina keinoina estämään luottolaitoksen maksukyvyttömyyteen ajautuminen, talletusten vakuusjärjestelmä voi lisätä lisätekijän omaan riskiperusteiseen laskelmaansa, joka perustuu laitoksen riskipainotettuihin varoihin. Tässä tapauksessa laskukaava on seuraava:

$$C_i = CR \times ARW_i \times (CD_i + A) \times \mu$$

jossa A on laitoksen 'i' riskipainotettujen varojen määrä.

73. Ennen kuin talletusten vakuusjärjestelmä ottaa tämän lisätekijän käyttöön toimivaltaisten viranomaisten tulee arvioida osana kohdassa 14 mainittua hyväksymismenettelyä, onko tekijän mukaan ottaminen oikeassa suhteessa siihen riskiin, että joudutaan puuttumaan tilanteeseen suojattujen talletusten suojaamista enemmän, jotta estetään laitosten maksukyvyttömyyteen ajautuminen.

(iv) Vähäriskiset alat

74. Direktiivin 2014/49/EU 13 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat tarjota kansallisilla laeilla säädellyillä vähäriskisillä aloilla toimiville laitoksille alennettuja kannatusmaksuja.

75. Jos jäsenvaltio on asetuksella asettanut rajoituksia laitoksille, jotka toimivat tietyllä alasektorilla, tavalla, joka merkittävästi vähentää maksuvaikeuksiin ajautumisen riskiä, näiltä laitoksilta perittyjä talletusten vakuusjärjestelmän kannatusmaksuja voidaan perustellusti pienentää samassa suhteessa.

76. Vähäriskisillä aloilla toimivien laitosten alennetut kannatusmaksut tulee sallia, jos ne perustuvat empiiriseen todistusaineistoon, joka osoittaa, että näillä vähäriskisillä aloilla maksukyvyttömyyteen joutuminen on ollut jatkuvasti vähäisempää kuin muilla sektoreilla. Toimivaltaisen viranomaisen tulee sopia alennetuista kannatusmaksuista yhteistyössä nimetyn viranomaisen kanssa talletusten vakuusjärjestelmän kanssa käytyjen neuvottelujen jälkeen.

77. Kannatusmaksun pienentäminen tulee toteuttaa lisäämällä lisäriski-indikaattori laskentamenetelmän liiketoimintamalli ja liikkeenjohto -riskiluokkaan.

III luku – Loppumääräykset ja täytäntöönpano

78. Toimivaltaisten viranomaisten ja nimettyjen viranomaisten tulee panna nämä ohjeet täytäntöön ottamalla ne osaksi valvontaprosesseja ja -menetelmiä vuoden 2015 loppuun mennessä. Siitä eteenpäin talletusten vakuusjärjestelmien keräämien kannatusmaksujen tulee noudattaa näitä ohjeita.

79. Jos toimivaltaiset viranomaiset kuitenkin vahvistavat direktiivin 2014/49/EU 20 artiklan 1 kohdan alakohdan mukaisesti, että jokin talletusten vakuusjärjestelmä ei vielä pysty noudattamaan direktiivin 2014/49/EU 13 artiklaa 3 päivään heinäkuuta 2015 mennessä, nämä ohjeet tulee panna täytäntöön myöhempänä näiden viranomaisten asettamana päivämääränä, kuitenkin viimeistään 31. toukokuuta 2016.

Liite 1 – Kokonaisriskipainotusten (ARW) laskentamenetelmät ja riskiluokkien määrittelymenetelmät

(i) Koriperustainen menetelmä

Yksilölliset riski-indikaattorit

1. Koriperustaisessa menetelmässä tulee määritellä kiinteä määrä koreja jokaiselle riski-indikaattorille asettamalla ylä- ja alarajat jokaiselle korille. Jokaiselle riski-indikaattorille tulee määritellä vähintään kaksi koria. Niiden tulee kuvastaa jäsenlaitosten aiheuttamien riskien eri tasoja (esimerkiksi korkea, keskitasoinen ja matala riski), jotka määritellään erityisten indikaattorien perusteella.
2. Jokaiselle korille tulee antaa yksilöllinen riskiarvo (*individual risk score, IRS*). Jos riski-indikaattorin arvo on korkeampi (matalampi) kuin korkeimman (matalimman) korin yläraja (alaraja), sille tulee antaa korkeimman (matalimman) korin IRS.
3. Korien rajat tulee määritellä joko suhteellisesti tai absoluuttisesti, siten, että
 - kun käytetään suhteellista määrittelytapaa, jäsenlaitosten yksilölliset riskiarvot riippuvat niiden suhteellisista riskiasemista muihin laitoksiin nähden; tässä tapauksessa laitokset jaetaan tasaisesti riskikoreihin, mikä tarkoittaa, että laitokset, joilla on samanlaiset riskiprofiilit, voivat joutua eri koreihin
 - kun käytetään absoluuttista määrittelytapaa, korien rajat määritellään kuvastamaan tietyn indikaattorin riskialttiutta; tässä tapauksessa kaikki laitokset voivat joutua samaan koriin, jos niillä on samanlainen riskitaso.
4. Absoluuttisella perusteella määriteltyjen korirajojen tulee jokaisen riski-indikaattorin kohdalla olla sellaiset, että ne varmistavat jäsenlaitosten riittävän ja merkityksellisen erittelyn. Rajojen kalibroinnissa tulee ottaa huomioon mahdollisuuksien mukaan jäsenlaitoksiin sovellettavat sääntelyvaatimukset ja indikaattorin arvojen historiatiedot. Talletusten vakuusjärjestelmän tulee välttää kalibroimasta rajoja siten, että kaikki jäsenlaitokset tulevat luokitelluksi samaan koriin huolimatta niiden merkittävistä eroista sillä alueella, jota riski-indikaattori mittaa.
5. Jokaisen riski-indikaattorin kohdalla koreille annettu yksilöllinen riskiarvo tulee olla välillä 0–100, jossa 0 tarkoittaa matalinta riskiä ja 100 korkeinta riskiä.

Laatikko 4 – Esimerkkejä korien riskiarvojen antamisesta riski-indikaattorin mukaan

Seuraavat esimerkit osoittavat, kuinka yksilölliset riskiarvot (IRS:t) 0:n ja 100:n välillä tulee antaa eri koreille eri riski-indikaattorien osalta.

Skenaario 1

Viisi koria; riski-indikaattori, jonka korkeammat arvot tarkoittavat korkeampaa riskiä (esimerkiksi järjestämättömien lainojen osuus)

Korit	Rajat	IRS
Kori 1	< 2 %	0
Kori 2	≤ 2 – 3,5 % <	25
Kori 3	≤ 3,5 – 5 % <	50
Kori 4	≤ 5 – 7 % <	75
Kori 5	≥ 7 %	100

Skenaario 2

Kolme koria; riski-indikaattori, jonka korkeammat arvot tarkoittavat korkeampaa riskiä (esimerkiksi järjestämättömien lainojen osuus)

Korit	Rajat	IRS
Kori 1	< 2 %	0
Kori 2	≤ 2 – 7 % >	50
Kori 3	≥ 7 %	100

Skenaario 3

Neljä koria; riski-indikaattori, jonka korkeammat arvot tarkoittavat matalampaa riskiä (esimerkiksi maksuvalmiusvaatimus)

Korit	Rajat	IRS
Kori 1	> 60 %	0
Kori 2	< 40 – 60 % ≤	33
Kori 3	< 20 – 40 % ≤	66
Kori 4	≤ 20 %	100

Skenaario 4

Kaksi koria; riski-indikaattori, jonka arvot ovat kahdenlaatuista eli ne voivat olla joko neutraaleja tai negatiivisia riskiprofiiliarvioinnin näkökulmasta (esimerkiksi liiallisen taseen kasvun tunnusluku)

Korit	Rajat	IRS
Kori 1	< 15 %	50
Kori 2	≥ 15 %	100

Skenaario 5

Korialuokkaa; riski-indikaattori, jonka arvot ovat kahdenlaatuista ja voivat olla joko positiivisia tai neutraaleja riskiprofiiliarvioinnin näkökulmasta (esimerkiksi laitos, joka kuuluu matalan riskin sektoriin, jota säännellään kansallisella lailla, tulee määritellä vähemmän riskialttiiksi, kun taas laitosten, jotka eivät kuulu matalan riskin sektoreille tulee määritellä aiheuttavan keskimääräisen riskin).

Korit	Rajat	IRS
Kori 1	Matalan riskin sektoriin kuuluva laitos	0
Kori 2	Matalan riskin sektoriin kuulumaton laitos	50

Skenaario 6

Kolme koria; riski-indikaattori, jonka tulosten tulkinta ei ole vakionuotoista (esimerkiksi kokonaispääoman tuotto) ja jossa sekä negatiiviset arvot (tappiot) että liian suuret arvot voivat tarkoittaa, että laitoksella on korkea riskiprofiili.

Korit	Rajat	IRS
Kori 1	$\leq 0 - 2 \% \leq$	0
Kori 2	$< 2 - 15 \% \leq$	50
Kori 3	$< 0 \% \text{ tai } > 15 \%$	100

Huomaa, että skenaarioiden 1–4 esimerkeissä yksilöllisten riskiarvojen (IRS) suhde koreihin on lineaarinen (esimerkiksi 0 – 33 – 66 – 100). Tämä ei ole yleinen vaatimus ja joillekin riski-indikaattoreille epäsymmetrinen yksilöllisten riskiarvojen kohdentaminen välillä 0–100 (esimerkiksi 0 – 25 – 50 – 90 – 100) voi olla perusteltua, jotta se kuvastaisi oikealla tavalla tapauksia, joissa laitoksen riski kasvaa merkittävästi, kun indikaattorin arvo saavuttaa jonkin kynnyсарvon.

Kokonaisriskiarvo (ARS)

- Jokainen laitoksen 'i' yksilöllinen riskiarvo tulee kertoa riski-indikaattorille annetulla indikaattoripainotuksella (IW_i). Sen jälkeen se lisätään kokonaisriskiarvoon (ARS) käyttämällä aritmeettista keskiarvoa.
- Jokaiselle indikaattorille 'i' (IW_i) annettu painotus tulee olla sama kaikille laitoksille, ja se tulee kalibroida käyttämällä valvontaviranomaisen arviointia ja/tai laitosten maksukyvyttömyyteen ajautumista koskevia historiatietoja.
- Kuvatun mallin rakenne voi olla seuraavanlainen:

Riski-indikaattori	Indikaattoripainotus	Korit	Yksilölliset riskiarvot (IRS)
Indikaattori A_1	IW_1	A_1	IRS_{A_1}
		B_1	IRS_{B_1}
	
		M_1	IRS_{M_1}
Indikaattori A_2	IW_2	A_2	IRS_{A_2}
		B_2	IRS_{B_2}
	
		M_2	IRS_{M_2}
...
Indikaattori A_n	IW_n	A_n	IRS_{A_n}
		B_n	IRS_{B_n}
	
		M_n	IRS_{M_n}

9. Laitoksen 'i' kokonaisriskiarvo (ARS_i) tulee laskea jokaiselle laitokselle seuraavan kaavan mukaisesti:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$$

Jossa:

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\%, \text{ ja}$$

$$IRS_j = IRS_{X_j}, \text{ jollekin muuttujalle } X \text{ luokassa } \{A, B, \dots, M\} \text{ (ts. indikaattoria } A_j \text{ vastaava kori)}$$

Kokonaisriskipainotus (ARW)

10. Jokaista kokonaisriskiarvoa (ARS_i) tulee vastata kokonaisriskipainotus (ARW_i), jota tulee käyttää yksittäisen jäsenlaitoksen kannatusmaksun (C_i) laskemisessa näiden ohjeiden kohdassa 35 eritellyn kannatusmaksukaavan mukaisesti.

Riskiluokat

11. Kokonaisriskipainotus voidaan laskea koriin perustuvalla menetelmällä, jossa kokonaisriskiarvojen vaihteluvälit määritellään siten, että ne vastaavat tiettyä riskiluokkaa ja kokonaisriskipainotusta (ARW) (katso taulukko alla).

Riskiluokka	Kokonaisriskiarvon (ARS) rajat	Kokonaisriskipainotus (ARW)
1	$a_1 \leq a_2$	ARW_1
2	$a_3 \leq a_4$	ARW_2
3	$a_5 \leq a_6$	ARW_3
...

12. Riskiluokkien määrän tulee vastata talletusten vakuusjärjestelmän jäsenlaitosten määrää ja kirjoa. Riskiluokkien vähimmäismäärä on kuitenkin neljä. Vähintään yksi riskiluokka tulee olla jäsenlaitoksille, joilla on keskimääräinen riski, vähintään yksi riskiluokka matalan riskin jäsenille ja vähintään kaksi riskiluokkaa korkean riskin laitoksille.

Laatikko 5 – Esimerkki – kokonaisriskipainotusten soveltaminen laitoksiin

Seuraava esimerkki kuvaa sitä, kuinka kokonaisriskipainotus (ARW) voidaan antaa jäsenlaitoksille kokonaisriskiarvojen perusteella, kun oletetaan että on neljä riskiluokkaa, joiden riskipainotukset (75 %, 100 %, 125 % ja 150 %) on annettu seuraavalla tavalla:

Riskiluokka	ARS:n rajat	ARW
1	< 40	75 %
2	≤ 40 – 55 <	100 %
3	≤ 55 – 70 <	125 %
4	≥ 70	150 %

Esimerkiksi, jos tietyn laitoksen kokonaisriskiarvo on 62, tämä laitos tulee luokitella kolmanteen riskiluokkaan ja sille tulee antaa kokonaisriskipaino 125 %.

(ii) Liukuvan asteikon menetelmä

Yksilölliset riski-indikaattorit

13. Tässä menetelmässä jokaisen laitoksen osalta lasketaan yksilöllinen riskiarvo (IRS_j) jokaiselle riski-indikaattorille A_j . Jokaisella indikaattorilla tulee olla määritetty ylä- ja alaraja, a_j ja b_j . Kun indikaattorin korkeampi arvo viittaa laitoksen korkeampaan riskiin ja indikaattori on yli ylärajan, IRS_j on kiinteästi 100. Samalla tavalla, jos indikaattorin arvo on alle alarajan, IRS_j on 0. Vastaavasti, jos matalampi indikaattori viittaa laitoksen korkeampaan riskiin ja indikaattori on alle alarajan, IRS_j on kiinteästi 100. Vastaavasti, jos indikaattorin arvo on yli ylärajan, IRS_j on 0.
14. Jos indikaattorin arvo on rajojen välillä, IRS_j on välillä 0–100. Jokaiselle yksilölliselle riskiarvolle IRS_j on ennakkoon määritetty riskipainotus, jota käytetään jokaisen laitoksen 'i' kokonaisriskipainotuksen laskemiseen (ARS_i). Tässä mallissa ARS_i on aina arvo välillä 0–100.
15. Ylä- ja alarajan a_j ja b_j määrittelyyn tulee jokaisen riski-indikaattorin kohdalla olla sellaiset, että ne varmistavat jäsenlaitosten riittävän ja merkityksellisen erittelyn. Rajojen kalibroinnissa tulee ottaa huomioon mahdollisuuksien mukaan jäsenlaitoksiin sovellettavat sääntelyvaatimukset ja indikaattorin arvojen historiatiedot. Talletusten vakuusjärjestelmän tulee välttää kalibroimasta ylä- ja alarajoja siten, että kaikki jäsenlaitokset jäävät joko alle alarajan tai nousevat yli ylärajan huolimatta niiden merkittävistä eroista alueella, jota riski-indikaattori mittaa.
16. Kuvatun mallin rakenne voi olla seuraavanlainen:

Riski-indikaattori	Indikaattoripainotus	Yläraja	Alaraja	Yksilölliset riskiarvot (IRS)
Indikaattori A_1	IW_1	a_1	b_1	IRS_1
Indikaattori A_2	IW_2	a_2	b_2	IRS_2
...
Indikaattori A_n	IW_n	a_n	b_n	IRS_n

Jossa:

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100 \%$$

17. Jokaisen riski-indikaattorin A_j arvo vastaa riskiarvoa (IRS_j), joka määritellään seuraavasti:

$$IRS_j = \begin{cases} 100 & \text{if } A_j > a_j \\ 0 & \text{if } A_j < b_j \\ \frac{A_j - b_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{if } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

jossa $j = 1 \dots n$

tai

$$IRS_j = \begin{cases} 0 & \text{if } A_j > a_j \\ 100 & \text{if } A_j < b_j \\ \frac{a_j - A_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{if } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

jossa $j = 1 \dots n$

Kokonaisriskiarvo (ARS)

18. Kokonaisriskiarvo (*Aggregate risk score, ARS_i*) laitokselle 'i' lasketaan seuraavasti

$$ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j.$$

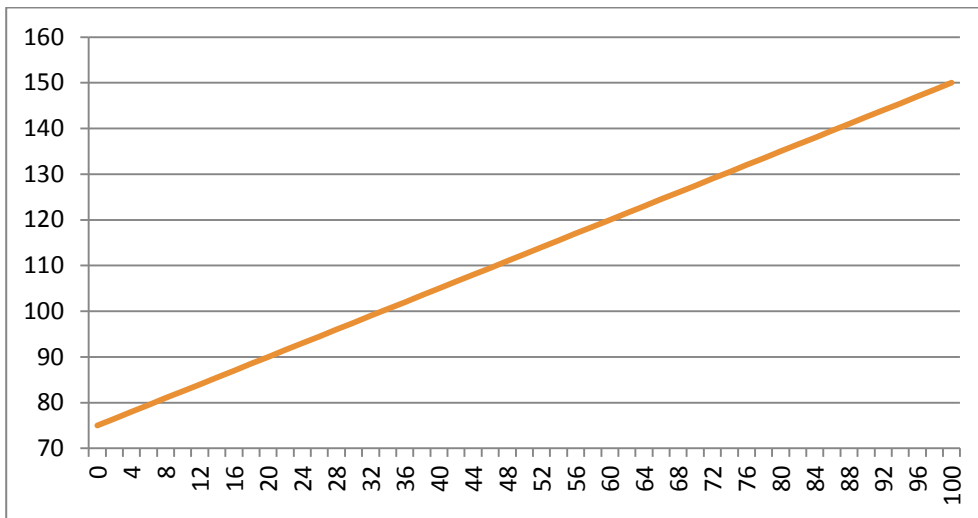
Kokonaisriskipainotus (ARW)

19. Kokonaisriskiarvo (ARS_i) voidaan muuntaa kokonaisriskipainotukseksi (*Aggregate risk weight, ARW_i*) käyttämällä liukuvan asteikon menetelmää, joka perustuu joko lineaariseen tai eksponentiaaliseen kaavaan.

20. Seuraavaa lineaarista kaavaa voidaan käyttää ARS_i :n muuntamiseen ARW_i :ksi:

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * ARS_i / 100$$

Tässä menetelmässä kokonaisriskiarvoon (ARS_i) liittyvä kokonaisriskipainotus (ARW_i) on lineaarinen ja sillä on ylä- ja alarajat α ja β , esimerkiksi 150 % ja 75 %. Kun tietyn laitoksen kokonaisriskiarvo (ARS_i) on 100 (suurinta riskiä osoittava arvo), vastaava riskipainotus on α , korkein riskipainotus. Samalla tavalla, jos kokonaisriskiarvo (ARS_i) on 0, vastaava riskipainotus on β eli matalin riskipainotus. Alla oleva kaavio esittää ehdotetun kaavan lineaarisen käyttäytymisen.

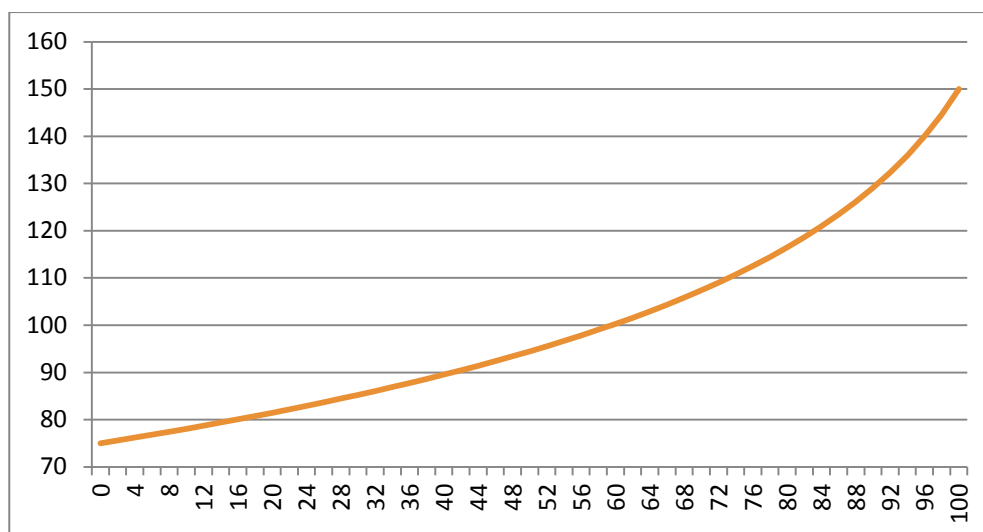
21. Seuraavaa eksponentiaalista kaavaa voidaan käyttää ARS_i:n muuntamiseksi ARW_i:ksi

▼ **C1**

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * (1 - \log_{10}(10 - 9 * (\frac{ARS_i}{100})))$$

▼ **Q**

Tässä menetelmässä kokonaisriskiarvoon (ARS_i) liittyvä kokonaisriskipainotus (ARW_i) on eksponentiaalinen ja sillä on ylä- ja alarajat α ja β , esimerkiksi 150 % ja 75 %. Kun tietyn laitoksen kokonaisriskiarvo (ARS_i) on 100 (suurinta riskiä osoittava arvo), vastaava riskipainotus on α , korkein riskipainotus. Samalla tavalla, jos kokonaisriskiarvo (ARS_i) on 0, vastaava riskipainotus on β eli matalin riskipainotus. Alla oleva kaavio esittää ehdotetun kaavan epälineaarisen käyttäytymisen siten, että kannatusmaksussa on suurempi korotus, jos laitos on riskisteikon yläpäässä. Tämä kaava kannustaa laitoksia pyrkimään matalaan riskiarvoon lineaarisesta mallista voimakkaammin. Laskentamenetelmä voi sisältää myös muunlaisia epälineaarisia menetelmiä kuin tässä liitteessä esitetyn logaritmissen.

Liite 2 – Keskeisten riski-indikaattorien kuvaus

Indikaattorin nimi	Kaava / kuvaus	Huomautukset	Merkki
1. Pääoma			
1.1. Omavaraisuusaste	$\frac{\text{Ensisijainen pääoma (T1)}}{\text{Varat yhteensä}}$ <p>Tämä kaava tulee korvata asetuksen (EU) N:o 575/2013 omavaraisuusasteen määritelmällä, kun se astuu täysin voimaan.</p>	Omavaraisuusasteen tavoite on mitata pääoman määrää riippumatta varojen riskipainotuksesta.	(-) Korkeampi arvo viittaa matalampaan riskiin
1.2. Pääomasuhde	$\frac{\text{Varsinainen pääomasuhde}}{\text{Vaadittu pääomasuhde}}$ <p>tai</p> $\frac{\text{Varsinaiset omat varat}}{\text{Vaaditut omat varat}}$	Pääomasuhde mittaa jäsenlaitoksen varsinaisia varoja, jotka ylittävät laitokseen sovellettavien kokonaisvaravaatimusten määrän. Näihin vaatimuksiin kuuluvat direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan (a) alakohdan nojalla vaaditut ylimääräiset omat varat.	(-) Korkeampi arvo viittaa matalampaan riskiin
1.3. Ydinpääoman osuus (CET1)	$\frac{\text{Ydinpääoma}}{\text{Riskipainotetut varat}}$ <p>Jossa: riskipainotetut varat (risk-weighted assets) tarkoittaa kokonaisriskin määrää siten kuin se on määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdassa.</p>	Ydinpääoman osuus ilmaisee laitoksen pääoman määrän. Korkeampi suhdeluku viittaa hyvään tappioiden vaimennuskykyyn, mikä voi pienentää laitoksen liiketoiminnasta syntyviä riskejä.	(-) Korkeampi arvo viittaa parempaan riskien hallintaan
2. Maksuvalmius ja varainhankinta			
2.1. Maksuvalmiusvaatimus (LCR)	Maksuvalmiusvaatimus siten kuin se on määritelty asetuksessa (EU) N:o 575/2013, kun se astuu täysin voimaan.	Maksuvalmiuden on tarkoitus mitata laitoksen kykyä täyttää lyhytaikaiset velkavelvollisuutensa niiden määräaikoina. Mitä korkeampi suhde, sitä suurempi on käytettävissä oleva marginaali velvollisuuksien täyttämiseen ja odottamattomien maksuvalmiusvaikeuksien varalle.	(-) Korkeampi suhde viittaa matalampaan riskiin

2.2. Pysyvän varainhankinnan vaatimus (NSFR)	Pysyvän varainhankinnan vaatimus siten kuin se on määritelty asetuksessa (EU) N:o 575/2013, kun se astuu täysin voimaan.	Pysyvän varainhankinnan vaatimuksen tarkoitus on mitata laitoksen kykyä sovittaa varojensa ja vastuidensa maturiteetit. Mitä korkeampi suhde, sitä parempi maturiteettivastaavuus ja matalampi rahoitusriski.	(-) Korkeampi suhde viittaa matalampaan riskiin
2.3. Maksuvalmius vaatimus (kansallinen määritelmä)	<p style="text-align: center;"><u>Likvidit varat</u> Varat yhteensä</p> <p>Jossa:</p> <p>likvidit varat (liquid assets) siten kuin ne on määritelty kansallisissa asetuksissa luottolaitosten valvonnasta (korvataan maksuvalmiusvaatimuksella (LCR), kun se astuu voimaan).</p>	Siirtymäindikaattori. Maksuvalmiusvaatimuksen tarkoitus on mitata laitoksen kykyä täyttää lyhytaikaiset velkavelvollisuutensa niiden määräaikoina. Mitä korkeampi suhde, sitä suurempi on käytettävissä oleva marginaali velvollisuuksien täyttämiseen ja odottamattomien maksuvalmiusvaikeuksien varalle.	(-) Korkeampi arvo viittaa matalampaan riskiin
3. Omaisuuserien laatu			
3.1. Järjestämättömien lainojen osuus (NPL-suhde)	<p style="text-align: center;"><u>Järjestämättömät lainat</u> Lainat yhteensä ja velkainstrumentit</p> <p>tai vaihtoehtoisesti tapauksissa, joissa kansalliset kirjanpito- tai ilmoitusvaatimukset eivät velvoita laitoksia ilmoittamaan velkainstrumenttitietojaan:</p> <p style="text-align: center;"><u>Järjestämättömät lainat</u> Lainat yhteensä</p> <p>Jossa (molemmissa tapauksissa): järjestämättömät lainat (non-performing loans) siten kuin ne on määritelty kansallisissa luottolaitosten valvontaa koskevissa asetuksissa. Järjestämättömät lainat tulee ilmoittaa varausten bruttomääränä.</p>	NPL-suhde ilmentää laitoksen lainanantotoiminnan piirteitä. Luottotappioiden korkea aste lainaportfoliossa viittaa lainanantoon korkean riskin segmenteille/asiakkaille.	(+) Korkeampi arvo viittaa korkeampaan riskiin

4. Liiketoimintamalli ja liikkeenjohto			
4.1 Riskipainotetut varat (RWA)/varat yhteensä	<p style="text-align: center;"><u>Riskipainotetut varat</u> Varat yhteensä</p> <p>Jossa: riskipainotetut varat (risk-weighted assets) tarkoittaa kokonaisriskin määrää siten kuin se on määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdassa.</p>	<p>RWA:n taso ilmentää laitoksen lainanantotoiminnan tyyppiä. Korkea suhdeluku viittaa siihen, että laitos on mukana korkean riskin toiminnassa.</p> <p>Tämä suhteen kohdalla ohjeet sallivat erilaisen kalibroinnin laitoksille, jotka käyttävät edistyneitä menetelmiä (esimerkiksi IRB-menetelmää) tai vakioituja menetelmiä omien varojen vähimmäismäärän laskemiseksi.</p>	<p>(+) Korkeampi arvo viittaa korkeampaan riskiin</p>
4.2 Kokonaispääoman tuotto (RoA)	<p style="text-align: center;"><u>Kokonaispääoman tuotto</u> Varat yhteensä</p>	<p>RoA mittaa laitoksen kykyä tuottaa voittoa. Liiketoimintamalli, joka pystyy tuottamaan korkeita ja pysyviä tuottoja viittaa matalampaan riskiin. Kestämättömän korkeat RoA-tasot viittaavat kuitenkin korkeampaan riskiin. Laitoksia, joiden tuottavuustasoa säännellään kansallisten lakien säännöksillä tai niiden omien sääntöjen nojalla, ei tule asettaa epäedulliseen asemaan tällä laskentamenetelmällä.</p> <p>Jotta vältetään yksittäisten tapahtumien vaikutus ja myötäsyklisyys kannatusmaksuissa, tulee käyttää vähintään 2 vuoden keskiarvoa.</p>	<p>(+)/(-) Negatiiviset arvot viittaavat korkeampaan riskiin, mutta myös liian korkeat arvot voivat viitata korkeaan riskiin</p>
5. Mahdolliset tappiot talletusten vakuusjärjestelmälle			
5.1. Varat, jotka eivät ole vakuuskäytössä / suojatut talletukset	<p style="text-align: center;"><u>Kokonaisvarat – Sidotut varat</u> Suojatut talletukset</p> <p>Jossa: sidotut varat (encumbered assets) siten kuin ne on määritelty EPV:n varojen sidonnaisuusastetta (encumbered and unencumbered assets) koskevien tietojen julkistamista koskevissa ohjeissa.</p>	<p>Tämä suhde mittaa odotettujen takaisin saatavien määrää kriisinratkaisutoimenpiteiden alaisena olleen tai normaaliin konkurssimenettelyyn asetetun laitoksen konkurssipesästä. Laitos, jolla on matala suhde, altistaa talletusten vakuusjärjestelmän suuremmalle odotetulle tappiolle.</p>	<p>(-) Korkeampi arvo viittaa matalampaan riskiin</p>

Liite 3 – Muiden riski-indikaattorien kuvaus

1. Seuraava muiden riski-indikaattoreiden luettelo on tarkoitettu esimerkinomaiseksi.
2. Jos kansalliset talous- tai valvontailmoitusmallit eivät tarjoa tarvittavia tietoja alla käytettyihin kaavoihin, talletusten vakuusjärjestelmä voi käyttää kansallisten mallien vastaavia tietoja.

Indikaattorin nimi	Kaava / kuvaus	Huomautukset	Merkki
3. Omaisuuserien laatu			
Lainanhoitojoust on taso	<p style="text-align: center;"><u>Lainanhoitojoustot</u> Vastaava taseen instrumentti, yhteensä</p> <p>Jossa: saamiset, joissa lainanhoitojoustoja (exposures with forbearance measures) siten kuin se on määritelty EPV:n vakavaraisuusvalvonnan lainanhoitojoustojen ja järjestämättömien saamisten raportointia koskevissa ohjeissa.</p>	Tämä suhde mittaa sitä, missä määrin laitoksen vastapuolet ovat saaneet tehdä muutoksia lainasopimustensa ehtoihin. Suhde antaa tietoa laitoksen lainanhoitojoustokäytännöistä ja sitä voidaan verrata oletustasoon. Tämän suhteen korkeampi arvo viittaa tunnettuihin ongelmiin laitosten lainaportfoliossa tai mahdolliseen muiden varojen heikkoon laatuun.	(+) Korkeampi arvo viittaa korkeampaan riskiin
4. Liiketoimintamalli ja liikkeenjohto			
Sektorin keskittyneisyys lainaportfoliossa	<p>Sektorin keskittyneisyys lainaportfoliossa</p> <p style="text-align: center;"><u>Kokonaislainaportfolio</u></p>	Tämän indikaattorin tavoitteena on mitata riskiä merkittävien luottotappioiden aiheutumisesta sellaisen talouden sektorin laskusuhdanteesta johtuen, jolle laitos on erityisen altis.	(+) Korkeampi arvo viittaa korkeampaan riskiin
Suuret asiakasriskit	<p style="text-align: center;"><u>Suuret asiakasriskit</u> Hyväksyttävä pääoma</p> <p>Jossa: suuret asiakasriskit (large exposures) siten kuin ne määritellään asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja hyväksyttävä pääoma (eligible capital), sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 71 alakohdassa.</p>	Tämän indikaattorin tavoitteena on mitata merkittävien luottotappioiden aiheutumisen riskiä, joka johtuu yksittäisen vastapuolen tai toisiinsa liittyvien vastapuolten ryhmän maksukyvyttömyyteen ajautumisesta.	(+) Korkeampi arvo viittaa korkeampaan riskiin

Taseen liian nopea kasvuvauhti	$\frac{[\text{Tase vuonna } T - \text{Tase vuonna } (T - 1)]}{\text{Tase vuonna } (T - 1)}$	<p>Tämä indikaattori mittaa laitoksen taseen kasvuvauhtia. Kestämättömän nopea kasvu voi viitata korkeampaan riskiin. Taseen ulkopuoliset erät ja niiden kasvu tulee myös ottaa huomioon. Kun tälle indikaattorille asetetaan kynnyksarvoja, on välttämätöntä arvioida millä tasolla kasvun katsotaan olevan liian riskialtista. Tässä tulee ottaa myös huomioon talouden kasvu kyseisessä jäsenvaltiossa tai kansallisella pankkisektorilla. Kun tätä indikaattoria käytetään, tulee määritellä erityissäännöt uusille laitoksille ja yksiköille, jotka ovat olleet osallisina sulautumisissa tai yrityshankinnoissa viimeisten muutaman vuoden aikana. Jotta vältetään yksittäisten tapahtumien vaikutus kannatusmaksuja laskettaessa, on tarkasteltava keskimääräistä kasvua viimeisen 3 vuoden ajalta.</p>	<p>(+) Ennalta määritellyn rajan ylittävät liiallisen kasvun arvot viittaavat korkeampaan riskiin.</p>
Pääoman tuotto (RoE)	$\frac{\text{Pääoman tuotto}}{\text{Kokonaispääoma}}$	<p>Tämä suhde mittaa laitoksen kykyä tuottaa voittoa osakkeenomistajille pääomasta, jonka he ovat sijoittaneet laitokseen. Liiketoimintamalli, joka pystyy tuottamaan korkeita ja pysyviä tuottoja viittaa matalampaan riskiin ajautua maksukyvyttömyyteen. Kestämättömän korkeat RoE-tasot viittaavat kuitenkin korkeampaan riskiin. Joillakin laitoksilla on omistusrakenteensa perusteella rajoituksia kannattavuuden asteelleen eikä niitä tule asettaa epäedulliseen asemaan laskentamenetelmän käytöllä. Jotta vältetään yksittäisten tapahtumien vaikutus ja myötäsyklisyys kannatusmaksujen laskennassa, tulee käyttää vähintään 2 vuoden keskiarvoa.</p>	<p>(-)/(+) Negatiiviset arvot viittaavat korkeampaan riskiin. Liian korkeat arvot voivat kuitenkin myös viitata korkeampaan riskiin.</p>

Keskeisten tuottojen suhde	$\frac{\text{Keskeiset tuotot}}{\text{Kokonaislainaportfolio}}$ <p>Jossa: keskeiset tuotot (core earnings) voidaan laskea seuraavasti (korkotuotot + palkkiotuotot + muut varsinaisen toiminnan tuotot) - (korkokulut + palkkiokulut + muut varsinaisen toiminnan kulut + hallintokulut + poistot)</p>	Keskeisten tuottojen suhde mittaa laitoksen kykyä tuottaa voittoa ydintoiminta-alueillaan. Liiketoimintamalli, joka pystyy tuottamaan korkeita ja pysyviä tuottoja viittaa matalampaan maksukyvyttömyyteen ajautumisen riskiin. Jotta vältetään yksittäisten tapahtumien vaikutus ja myötäsyklisyys kannatusmaksujen laskennassa, tulee käyttää vähintään 2 vuoden keskiarvoa.	(-) Korkeampi arvo viittaa matalampaan riskiin
Kustannus-tuottosuhte	$\frac{\text{Toimintakustannukset}}{\text{Tulot toiminnasta}}$	Tämä suhde mittaa laitoksen kustannustehokkuutta. Epätavallisen korkea suhde voi viitata siihen, että laitoksen kustannukset ovat karanneet hallinnasta, erityisesti jos kyse on kiinteistä kuluista (ts. korkeampi riski). Erittäin matala suhde voi viitata siihen, että toiminnan kustannukset ovat liian alhaiset, jotta laitoksella olisi vaaditut riski- ja hallintatoiminnot käytössä (ts. tämä viittaa myös korkeampaan riskiin).	(+)/(-) Suhteen liian korkeat arvot osoittavat korkeampaa riskiä, myös liian matalat arvot voivat kuitenkin viitata korkeampaan riskiin.
Taseen ulkopuoliset vastuut / kokonaisvarat	$\frac{\text{Taseen ulkopuoliset vastuut}}{\text{Kokonaisvarat}}$	Suuret taseen ulkopuoliset riskit viittaavat siihen, että laitos voi altistua riskeille enemmän kuin sen tase antaa ymmärtää.	(+) Korkeampi arvo viittaa korkeampaan riskiin

<p>Johtamisen ja sisäisten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien laadun laadullinen arviointi</p>	<p>Saatavilla olevista tiedoista sekä talletusten vakuusjärjestelmän toimintavalmiuksista riippuen sen jäsenlaitosten laadullinen arviointi voi perustua seuraaviin tietolähteisiin:</p> <ul style="list-style-type: none"> - talletusten vakuusjärjestelmän laatimat kyselyt, joilla arvioidaan johtamisen ja sisäisten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien laatua, yhdistettynä talletusten vakuusjärjestelmän paikan päällä ja ulkopuolelta käsin tekemiin tarkastuksiin - laitoksen sisäisen hallinnoinnin ja ohjauksen kokonaisvaltainen arviointi, joka kuvastuu vakavaraisuuden arvioinnin tuloksessa - ulkoiset luokitukset, jotka tunnustettu ulkoinen luottoluokituslaitos antaa kaikille jäsenlaitoksille. 	<p>Hyvä laadun hallinta ja järeät sisäisen hallinnan ja ohjauksen käytännöt voivat vähentää jäsenlaitoksen riskejä ja pienentää maksukyvyttömyyteen joutumisen todennäköisyyttä.</p> <p>Laadulliset indikaattorit ovat enemmän eteenpäin suuntautuvia kuin kirjanpidolliset suhdeluvut ja ne tarjoavat olennaista tietoa laitoksen riskinhallinnasta ja riskien vähentämistekniikoista. Jotta laadullisia indikaattoreita voidaan käyttää laskentamenetelmässä, niiden täytyy olla käytettävissä kaikille talletusten vakuusjärjestelmän jäsenlaitoksille. Lisäksi talletusten vakuusjärjestelmän tulee pyrkiä varmistamaan kaikkien sen jäsenlaitosten tasapuolinen ja objektiivinen kohtelu sekä se, että laadullinen arviointi perustuu ennalta määriteltyihin kriteereihin. Talletusten vakuusjärjestelmän metodologian johtamisen ja sisäisen hallinta- ja ohjausjärjestelmien laadun arvioinnin tulee sisältää luettelo kriteereistä, joita on tarkasteltava jokaisen laitoksen osalta.</p>	<p>(+)/(-) Laadullinen arviointi voi olla sekä positiivista että negatiivista</p>
<p>IPS:n jäsenyys, kun IPS on talletusten vakuusjärjestelmästä erillinen</p>	<p>Käytettävissä oleva <u>IPS: n etukäteisrahoitus</u> Yksittäisen IPS: n jäsenen kokonaisvarat</p>	<p>IPS:n jäsenyyden indikaattori mittaa IPS:n etukäteisrahoituksen tasoa. IPS:n jäsenyyden tilanteessa, jossa muut tekijät ovat samat, tulisi pienentää laitoksen maksukyvyttömyyteen joutumisen riskiä, koska järjestelmä vakuuttaa jäsentensä taseen vastattavat kokonaisuudessaan. Jotta IPS:n suojaus voidaan ottaa täysimääräisenä huomioon, sen tulee kuitenkin täyttää IPS:n etukäteisrahoitukselle asetetut lisäehdot. Tätä ohjeellista lisäindikaattoria voidaan edelleen hienosäätää kuvastamaan paitsi etukäteisrahoitusta, myös saatavilla olevia lisärahoituslaitoksia, jotka maksetaan pyydettyinä ja jotka ovat IPS:n jäsenien IPS:n keskuslaitoksessa pitämien maksuvalmiusvarantojen takaamia.</p>	<p>(-) IPS:n jäsenyys korkeammalla etukäteisrahoituksella viittaa matalampaan riskiin</p>

Systeeminen rooli virallisesti talletusten vakuusjärjestelmäksi tunnustetussa IPS-järjestelmässä	Indikaattorilla voi olla kaksi arvoa: (i) laitoksella on systeeminen rooli IPS:ssä (ii) laitoksella ei ole systeemistä roolia IPS:ssä.	Laitoksen systeeminen rooli IPS:ssä esimerkiksi tarjoamalla muille IPS:n jäsenille kriittisiä toimintoja tarkoittaa sitä, että sen maksukyvyttömyyteen joutuminen voi vaikuttaa negatiivisesti muihin IPS:n jäseniin. Siksi IPS:n systeemisen jäsenen tulee maksaa suurempia kannatusmaksuja talletusten vakuusjärjestelmälle, jotta maksu kuvastaisi sen järjestelmälle aiheuttamaa riskiä.	(+) Vain binääriarvot ovat mahdollisia: (i) viittaa korkeampaan riskiin (ii) ei viittaa korkeampaan riskiin.
Matalan riskin sektorit	Indikaattorilla voi olla kaksi arvoa: (i) laitos kuuluu kansallisella lailla säänneltyyn matalan riskin sektoriin (ii) laitos ei kuulu kansallisella lailla säänneltyyn matalan riskin sektoriin.	Indikaattori antaa mahdollisuuden ottaa laskentamenetelmässä huomioon sen, että jotkin laitokset kuuluvat matalan riskin sektoreihin, joita säännellään kansallisilla laeilla. Tarkoituksena on se, että tällaisia laitoksia tulee pitää vähemmän riskialttiina talletusten vakuusjärjestelmien kannatusmaksujen laskennassa.	(-) Vain binääriarvot ovat mahdollisia: (i) viittaa matalampaan riskiin (ii) viittaa keskimääräiseen riskiin.
5. Mahdolliset tappiot talletusten vakuusjärjestelmälle			
Laitoksen MREL-vaatimuksessa sovellettavat omat varat ja hyväksyttävät velat	$\left[\frac{\text{Omat varat ja hyväksyttävät velat}}{\text{Velat yhteensä}} - \text{MREL} \right] \text{mukaan lukien omat varat}$ <p>Jossa: omat varat (own funds) tarkoittavat ensisijaisen pääoman (T1) ja toissijaisen pääoman (T2) summaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 118 alakohdan mukaisesti</p> <p>hyväksyttävillä veloilla (eligible liabilities) tarkoitetaan niitä velkoja, joihin viitataan direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 71 alakohdassa</p> <p>MREL tarkoittaa omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta (minimum requirement for own funds and eligible liabilities) kuten se on määritelty direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 1 kohdassa.</p>	Tämä indikaattori mittaa jäsenlaitoksen tappioiden vaimentamiskykyä. Mitä korkeampi tappioiden vaimentamiskyky laitoksella on, sitä pienemmät ovat mahdolliset tappiot talletusten vakuusjärjestelmälle.	(-) Korkeampi arvo viittaa matalampaan riskiin

Liite 4 – talletusten vakuusjärjestelmän kannatusmaksujen laskemisen vaiheet

Kun talletusten vakuusjärjestelmä on kerännyt tarvitsemansa tiedot jäsenlaitoksiltaan, sen tulee noudattaa seuraavia vaiheita vuosittaisten kannatusmaksujen määrittämiseen kaikille sen jäsenille.

Vaihe	Vaiheen kuvaus	Ohjeiden soveltuvat säännökset
1. vaihe	Vuosittaisen tavoitetason määrittäminen	Ohjeiden kohta 37
2. vaihe	Kaikkiin jäsenlaitoksiin tietynä vuotena sovelletun kannatusmaksukertoimen (CR) määrittäminen	Ohjeiden kappaleet 39
3. vaihe	Kaikkien riski-indikaattoreiden arvojen laskeminen	Ohjeiden kappaleet 48–77 (indikaattoreiden vaatimukset) liite 2 ja liite 3 (indikaattoreiden kaavat)
4. vaihe	Yksilöllisten riskiarvojen (IRS) antaminen kaikille riski-indikaattoreille jokaisen jäsenlaitoksen osalta	Liitteen 1 kappaleet 1–5 ja 13–17
5. vaihe	Kokonaisriskiarvon (ARS) laskeminen jokaiselle laitokselle laskemalla yhteen kaikki sen yksilölliset riskiarvot (käyttäen aritmeettista keskiarvoa)	Ohjeiden kappaleet 41, 54–56 (indikaattoreiden painotuksen vaatimukset) Liitteen 1 kappaleet 6–9 ja 18
6. vaihe	Kokonaisriskipainotuksen (ARW) antaminen jokaiselle jäsenlaitokselle (luokittelemalla laitos riskiluokkaan) sen kokonaisriskiarvon perusteella	Ohjeiden kappaleet 43–45 Liitteen 1 kappaleet 10–12 ja 19–21
7. vaihe	Mukauttamattomien riskiperusteisten kannatusmaksujen laskeminen jokaiselle jäsenlaitokselle kertomalla kannatusmaksukerroin laitoksen suojatuilla talletuksilla ja sen kokonaisriskipainotuksella	Ohjeiden kappaleet 35
8. vaihe	Kaikkien jäsenlaitosten mukauttamattomien riskiperustaisten kannatusmaksujen yhteen laskeminen ja mukautuskertoimen (μ) määrittäminen	Ohjeiden kappaleet 44
9. vaihe	Mukautuskertoimen (μ) soveltaminen kaikkiin jäsenlaitoksiin ja mukautettujen riskiperustaisten kannatusmaksujen laskeminen	Ohjeiden kappaleet 44